

Bio+STI

Swiss Technology of Implantology and Biomaterials GmbH

Swiss Dental Implants
Swiss Bovine Bone Grafts
Swiss Bovine Membranes

TAC yatılı kardeşlerimizle
“tanışma” etkinliği

YIL 2019 - SAYI: 4

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayınıdır

Yeni mezunlara
“hoş geldiniz”
dedik

Okulumuza
yeni başlayan
öğretmenlerle
buluşma

Cumhuriyet'imizin
96. yılını kutladık

f /bombalaki

t /tarsusamerikan

i /tacalumni

“ iyi hizmet, mükemmel tatil...” ”

Selimiye Mah. Bük Sok. No: 63
48700 MARMARİS - TÜRKİYE
Tel: +90 541 308 8607
info@bademtatilevi.com
www.bademtatilevi.com

/bademtatilevi.com

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,

Aidat, tuğla getirisi ile birlikte, Derneğimizin en önemli gelir kaynağıdır. Şimdiki ve gelecekteki hizmetlerimizin temel kaynağı aidattır. Tuğla getirilerini sadece burs için kullanabiliyoruz.

2019 YILI AİDATIMIZ

Aidat 300 TL + Üniversite Bursu 60 TL
olarak belirlenmiştir.

**TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu**

Başkan

Aydın Ramazan Dincer '83

Başkan Yardımcısı

Mehmet Özel '90

Sayman

Ali Cerrahoğlu '78

Genel Sekreter

Rıfat Kırıl '78

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Taha Berk Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar
Derneği tarafından
3 ayda bir yayımlanır.*

İçindekiler

▶ DİNAMİK BİR YAPILANMA İÇİNDEYİZ	7
▶ OKULUMUZA YENİ BAŞLAYAN ÖĞRETMENLERLE HOŞ GELDİN BULUŞMASI	8
▶ DOĞA BİLİMLERİ ARAŞTIRMA MERKEZİ'NE DEĞERLİ KATKI	13
▶ TAC'NİN GURUR GECESİ	14
▶ TAC ANILARIM (2) ATA TANRIVERDİ	16
▶ DOROTHEA ATALAY VE NİHAT ARIKAN KARMA SERGİSİ	24
▶ ESKİŞEHİR'DEN ZAFERLE DÖNDÜK	28
▶ MOSKOVA-ST. PETERSBURG RUSYA FEDERASYONU GEZİSİ	30
▶ OĞUZ AYDEMİR '69 "HATIRA ENDİLLERİ SERGİLERİ" SERİSİ MERSİN'DEN BAŞLADI	33
▶ MERSİN ŞEHİR HASTANESİ KONSEY SALONU'NDA ON TAC'LI	34
▶ MRS. MELLING'TEN MEKTUP	35
▶ CUMHURİYET'İMİZİN 96. YILINI KUTLADIK	48
▶ BULUŞMALAR	56
▶ YENİ MEZUNLARA "HOŞ GELDİNİZ" DEDİK	72
▶ BRIÇ	81
▶ TALAS'I ZİYARETİMİZ	86

Erdoğan Kaynak TAC '63

Editörden

YİNE DOLU DOLU BİZLETTER

Sevgili TAC'lı ve TALAS'lı Dostlar,

BizLetter'ın 2019-4. sayısı dolu dolu haberler ve fotoğraflarla elinizde.

Geçtiğimiz üç ayda o kadar çok etkinlik ve güzel şeyler yaşandı ki bunları sizlere aktarmaya sayfalar yetmez.

TAC ve SEV İlköğretim Okullarımız yeni eğitim öğretim yılına kapılarını açtı. Yeni öğretmenlerimiz ve yeni öğrencilerimizle 2019-20 ders dönemine başlama heyecanı yaşandı. Yerleşkemizde yaşayan kumru seslerine öğrencilerimizin şen şakrak sesleri karıştı. Okullarımız yeniden şenlendi. Öğrencilerimize, öğretmenlerimize, iyi yöneticilerimize ve tüm çalışanlarımıza başarılar diliyoruz.

Yeni gelen öğretmenlerimizi Dernek olarak Namrun'daki yayla evinde ağırladık. Kendileri, mezunlarımızla tanışma fırsatı buldular.

Aynı şekilde okullarımıza yeni başlayan ve yatılı olarak kalan öğrencilerimizle dernek üyelerimizin tanışmalarını amaçlayan, akşam geç saatlere kadar süren bir sohbet toplantısı yapıldı.

Mezunlarımızın dönem dönem Namrun'da, Bodrum Türkbükü'nde, Göcek'te, Adana'da gelenekleşen Bülent Özler '73 elma bahçesinde ve değişik bölgelerde buluşmaları oldu; birbirleriyle hasret giderdiler.

Adana Şubemizin her yıl başarıyla düzenlediği Cumhuriyet Balosu'nun heyecanını sizler de yaşayacaksınız.

Sadık Paşa Konağı Sergi Salonu ve Mersin Deniz Müzesi'ndeki sergilerin fotoğraflarını göreceksiniz ve me-

Tarsus Amerikan Koleji'nin 1982 mezunu öğrencim Prof. Dr. Ahmet Höke için 2019 Tıp Bilim Ödülü Töreni düzenlendi.

zunlarımızın sanata verdikleri değerle gururlanacaksınız.

Mutlu Haberler sayfamızda mezunlarımızdan kariyer, evlilik ve aileye yeni katılan bebek haberlerini okuyacaksınız.

Kaybettiklerimiz bölümünde, yine aramızdan ayrılan mezunlarımızı bir defa daha anacağız.

Unutmayın, BİZLETTER camialarımız için var olup sizlerden gelecek haberleri ve fotoğrafları beklemektir.

Esenlikle kalın,
BİZLETTER'sız kalmayın.

Bizletter sizlerden gelecek fotoğrafları ve haberleri bekliyor.

Unutmayın:

HER MEZUNUMUZ BİR HABER

HER MEZUNUMUZ BİR MUHABİRDİR.

betulablatac@gmail.com - nuranbaykal@gmail.com - erdogankaynak@gmail.com

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz!

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını
içinizde hissetmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz...

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA

TELEFON: 0 530 333 83 99

TAC Mezunlar Derneği Başkanı

Aydın Ramazan Dincer TAC '83

Dinamik bir yapılanma içindeyiz

Sevgili Mezunlar,

TAC Mezunlar Derneği dinamik bir yapılanma içinde; mezunlarımızın talepleri gece gündüz fark etmeksizin daima gündemde. Biz görevlilere ve gönüllülere ne mutlu ki bu kadar önemsenen bir kurumda çalışıyor, hizmet ediyoruz.

Şube yönetimleri ve gönüllüleriyle İstanbul'da 5 Temmuz 2019, İzmir'de 20 Ağustos 2019, Ankara'da 17 Eylül 2019 ve Adana'da 19 Ekim 2019 tarihlerinde toplantılar yaptık. Toplantıların gündemi genel olarak tüzük genel kurulu hakkında bilgilendirme ve kurumsal yapının geliştirilmesi yönündeydi.

Nihat Taner ('68) Ağabey'in özverili çalışmaları neticesinde Sadık Paşa Konağı Sergi Salonu'nda Dorothea Atalay resim ve Nihat Arıkan ('72) heykel karma sergisi yapıldı. 1 Kasım'da Oğuz Aydemir ('69) Ağabey'in Hatıra Mendiller Sergisi aynı salonunda icra edildi. Projenin uygulanmasında emeği geçenlere sonsuz teşekkürler.

Adana Şubemizin özverili çalışmaları neticesinde 19 Ekim'de 300 civarı mezunumuzla kutladığımız Cumhuriyet Balo-

su, camiamızın beraberliğine ve büyüklüğüne güzel bir örnek teşkil etmiştir.

Kurumsal yapının geliştirilmesi ve tüzük çalışma grubunun özverili çalışmaları ile ortaya çıkan taslak tüzük metni, tüm camiamıza 25 Ekim 2019 tarihinde duyuruldu. Keza genel kurul üyesi olmak isteyen gönül verenlerimize de üyelikle ilgili başvuru şekli ve gerekli evraklar tek-raren duyuruldu. TAC Mezunlar Derneği, tüm mezunların ve gönül verenlerin derneği olması nedeniyle katılımın çokluğu hepimizi memnun edecektir. Başvurularınızı bekliyoruz.

Basketbol Gençler Ligi'nde mücadele veren TAC Spor Kulübü'müz iyi ve sıkı mücadele veriyor. Camiamızın adını tekrar Türkiye Basketbol camiasına duyuruyoruz, emek verenlerin ellerine sağlık.

İşbu yazıyı hazırlarken bir taraftan da derneğin burs ödemeleri ile ilgili hazırlıklar yapılmakta. Ekim sonu itibarıyla okula dinamik burslar 173.357,5-TL ve Tuğla Fonu'ndan 680.751,16-TL ki toplam 854.108,66-TL ödeme yapılmıştır.

Mutlu haberlerde buluşmak üzere.

TAC sevgisi ve saygısıyla,
30 Ekim 2019

TAC yatılı kardeşlerimize “hoş geldin” etkinliği

Bu sene Tarsus Amerikan Koleji'nde hazırlık okumaya başlayan yatılı öğrenci kardeşlerimizle tanışma etkinliğine Sağlık Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu üyesi TAC '84 Rasim Küçükurt, Ruhi Koçak, Genel Müdür Binnur Karademir, TAC Başda- nişmanı Mr. Rehill, Okul Müdürü

Ahu Arslan, TAC Mezunlar Derneği Başkanı'mız TAC '83 Ramazan Dincer, Başkan Yardımcımız TAC '90 Mehmet Özel, yönetim kurulu üyelerimiz, TAC Spor Kulübü Başkanı TAC '82 Ali Çekiç ve çok sayıda mezunumuz katıldı.

Öğrencilerin kendilerini tanı- tıp Tarsus Amerikan Koleji'ni seç-

me nedenlerini ağabey ve ablala- rıyla paylaştığı etkinlikte mezun- larımız da kendilerini tanıtip okul anılarını paylaştılar. Mezunlar Derneği olarak ailemize yeni katı- lan kardeşlerimize “TAC camiası- na yeniden hoş geldiniz” der, ba- şarılı ve mutlu eğitim ve öğretim yılı dileriz.

ŞİHIRLİ FLÜT ŞEFİKA KUTLUER MERSİN'DE

Bir süre önce buluşan ve or- tak projeler yapma kararı alan AKOB (Akdeniz Opera ve Ba- le Derneği) ve TAC Mezunlar Derneği ilk etkinliklerini 27 Ekim akşa- mı Mersin'de, Şefika Kutluer ve Anka- ra Yayıllar Topluluğu'nun Cumhuriyet Konseri ile gerçekleştirdi. Akdeniz İhracatçı Birlikleri, Salonundaki muhteşem konseri çok sayıda sanatsever izledi. Besteciler ve eserler hakkındaki açıkla- maları ünlü sanatçının eşi TAC '74 me- zunumuz Refik Kutluer yaptı.

Konsere çok sayıda mezunumuz ve mezun yakını katıldı. En kıdemli- miz 1947 TAC Orta mezunumuz Ke-

mal Rastgeldi ağabeyimizin yanı sıra, TAC'65 Samsa Karam Mehmet, TAC '86 Gözde Özgödek ve TAC '10 Can Seve- ner'in davetlisi olan ve TAC'de yatılı okuyan 15 öğrenci kardeşimiz ve öğ- retmenleri de aramızdaydı.

Konser için verdikleri destek için mezunlarımız Dr. Rıfat Kırıl ve Ruhi Koçak'a da özellikle teşekkür ederiz.

Okulumuza Yeni Başlayan Öğretmenlerle Hoş Geldin Buluşması

TAC Mezunlar Derneği'nin her yıl geleneksel olarak düzenlediği "Okulumuza Yeni Başlayan Öğretmenlerle Hoş Geldin Buluşması" bu yıl da Namrun TAC evinde gerçekleşti. Öğretmenlerimiz nefis bir yayla havasında mezunlarımız ile güzel zaman geçirip yerel lezzetler ile tanıştılar. Bu güzel günde bizleri yalnız bırakmayan mezunlarımıza, davetimizi kabul ederek bizlerle birlikte olan tüm idarecilere ve öğretmenlerimize teşekkür ederiz.

TAC Mezunlar
Derneği, Ağustos, Eylül,
Ekim toplantıları yapıldı.

Dernek
toplantılarından
kareler

Doğa Bilimleri Araştırma Merkezi'ne değerli katkı

TAC '68 sınıfının katkıları ile uzun yıllar kaldığı sandıklardan gün ışığına çıkan Merzifon Anadolu Koleji Müzesi'ne ait fosil, mineral, böcek ve kelebek örnekleri "Manisacıyan Koleksiyonu" adı ile Sadık Paşa Konağı'nda sergilenmeye açılmıştı. Koleksiyon bugün Doğa Bilimleri Araştırma Merkezi'nin (DBAM) tarihsel olarak önemli ve özgün bir parçasını oluşturuyor.

DBAM geçtiğimiz aylarda çok değerli ikinci bir koleksiyona sahip oldu. Mersin Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Genel Jeoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Paleontolog Prof. Dr. Nurdan İnan, uzun yıllar boyunca topladığı fosil ko-

leksiyonunu DBAM'e bağışladı. Eşi Prof. Dr. Selim İnan ile 80'li ve 90'lı yıllarda Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde görev yapan Nurdan Hoca, o yörede buldukları çeşitli örnekleri toplamış ve zengin bir koleksiyon oluşturmuştu.

11 Eylül günü Sadık Paşa Konağı'na getirilen örnekler, yeni yerlerini buldu. Sergiye eşlik eden açıklayıcı posterlerle günümüz bilim dünyasında doğa bilimlerinin önceliği ortaya konmuş oldu. Yeni koleksiyonu ziyaret eden TAC Başkanışmanı JT Rehill ve Okul Müdürümüz Ahu Arslan, Prof. Dr. Nurdan İnan'a okulumuzun simgesi olan Stickler Binası'nın kristal bir modelini takdim etti.

TAC'nin gurur gecesi

8 Ekim Salı akşamı İstanbul Levent'te TAC için büyük gurur verici bir etkinlik yaşandı.

Erdoğan Kaynak TAC '63

Tarsus Amerikan Koleji'nin 1982 mezunu öğrencim Prof. Dr. Ahmet Höke için 2019 Tıp Bilim Ödülü Töreni düzenleniyordu, İstanbul Levent'teki İş Kuleleri İşSanat Konser Salonu'nda Eczacıbaşı şirketi tarafından.

Aylar öncesinde TAC yerleşkesine Eczacıbaşı tarafından gönderilen bir ekip, kimya hocaları Erdoğan Kaynak'la söyleşi yapmış, fotoğraflar çekmişti bu törende kullanılmak üzere. Bunu öğrencim Prof. Dr. Ahmet Höke istemiş.

Küçük kızım Gül Kaynak (TAC '90) ile davet edilmişim ödül törenine. Okulumuzun bağlı bulunduğu Sağlık Eğitim Vakfı'nın Genel Müdürü Binnur Karademir de bizimleydi o akşam. Saat 19'daki kokteylde 1982'den beri görmediğim öğrencimle karşılaşmam heyecan vericiydi. Sarıldık, hasret giderdik. Ahmet'in yakasında TAC rozeti gö-

remeyince cebimde hazır ettiğim rozeti çıkarıp taktım. Çok sayıda TAC mezunu öğrencilerim de gelmiş, gecenin kahramanını yalnız bırakmamışlardı. Eşi Bayan Höke, annesi, kuzeni Adil Esat Uğurlu (TAC '02) ve eşi, sınıf arkadaşı Hakan Dalaman (TAC '82)...

Törenin yapılacağı salona geçildi. Salon tıklım tıklım, seçkin davetlilerle. Bize ayrılan koltuklara geçtik. Sahneye çıkan sanatçılardan müzik dinletisi sonrasında; 16 yıl önce 6 Ekim 1993 tarihinde kaybettiğimiz, Türkiye'de ilaç sanayisinin kurucularından sanayici Nejat Ferit Eczacıbaşı anıldı. Yaptıkları anlatıldı. Seçici Kurul üyeleri tanıtıldı. Ödül törenine geçildi.

Sıra, Prof. Dr. Ahmet Höke'nin 2019 Tıp Bilim Ödülü'ne geldiğinde müthiş bir gurur yaşadık. Çocukluğundan başlayarak günümüze kadar hayatından bölümleri gösteren filmi izledik. TAC yerleşkesinde benimle yapılan söyleşiye de yer verilmişti. Mutlu oldum tabii, böylesi

başarılı bir tıp bilim adamı mezunumuzun yetişmesinde benim de küçük bir katkımda olduğu için. Sloganı "Türkiye için liderler, dünya için liderlik" olan okulumdan mezun olan liderlere bir yenisinin eklendiğini görmek, onu alkışlamak

bana müthiş bir duygu yaşattı.

TAC seninle gurur duyuyor, sevgili Prof. Dr. Ahmet Höke. Bilimsel çalışmalarında sana güç ve başarılarının devamını diliyoruz Tarsus Amerikan Camiası olarak. Kim tutar seni! Yolun açık olsun.

TAC ANILARIM (2)

Ata Tanrıverdi TAC '54

Çarşı pazar işlerini babam yapardı. Sabah erken alış-verişi yapar, eve getirir, kuş kadar bir kahvaltı yapar, daireye öyle giderdi. Annem getirdiklerini pek beğenmez, bizleri sonradan tekrar çarşıya gönderirdi. Akşam babama niye öyle meyvelerin, sebzelerin en kötüsünü, neredeyse çürüklerini aldığını sorduğunda; babamın cevabı şöyle olurdu: "Zavallı malını satamamış, yardım etmek istedim." Bahçede yapılacak bir iş olduğunda amelenin en zayıfını, en yaşlısını bulur; adamlar yapmaktan ziyade bozarlar, işlerin sonradan tamiratı yine bize düşerdi.

Akşam saat beşte noter daire-si kapanır, iş sahipleri, kâtipler evlerine giderlerdi. Bu saatten sonra babamın birkaç arkadaşı daireye gelir; edebi, felsefi, dini ve siyasi sohbetler başlardı. Babamın arkadaşlarından bahsederken Enis Alpaytaç'tan söz etmemek büyük eksiklik olur. Kısaca Enis Hoca diye bütün Tarsus'ça tanınan bu şahıs, Tarsus'un en büyük camisinin imamıydı. Çok güzel ve etkili konuşurdu. Dini bütün bir Müslüman olmasının yanı sıra, hakiki bir yurtsever ve çağdaş bir hocaydı. Cuma günleri hutbe okuduğu Ulu Cami tamamen dolar, cemaat içerde yer bulabilmek için saatlerce evvel camiye gelirdi. O zamanlar camilerde bugünkü gibi mikrofon, hoparlör sistemi yok. Eğer camiye giremeyip dışarda kalırsanız, Enis Hoca'nın hutbesini kaçırırdınız.

Enis Hoca özel yaşamında da örnek bir baba idi. Karısı genç yaşında vefat etmiş, Enis Hoca tekrar evlenmemiş, öksüz kalan üç çocu-

ğunu tek başına ve en mükemmel şekilde büyütmişti. Büyük oğlu Esat, Tarsus Amerikan Koleji'ni bitirdikten sonra Amerika'da doktorluk eğitimini tamamlamıştı. Kızı öğretmen olmuş, küçük oğlu Mahmut ise yine Amerika'da inşaat mühendisliği eğitimi almıştı. Çocukları orada okurken kendisi de Amerika'ya gitmiş, kiliselerde İslamiyet hakkında konferanslar vermişti. Babam dâhil Tarsus'ta birçok babanın çocuklarını Tarsus Amerikan Koleji'ne göndermesinde Enis Hoca'nın muhakkak ki büyük dahili ve telkini olmuştur. Noter daire-sinde saatler geçtikçe sohbet derinleşir, arada bir birbirlerine fıkralar anlattıkları da olurdu. Babamın fıkralara gülerken gözlerinin içinin de güldüğünü çok iyi hatırlarım. Haydi, şimdi sizlere bu duyduğum fıkralardan, "Bilenler bilmeyenlere anlatsın demeyeyim de" bir ikisini anlatayım:

Halk ozanlarından biri köy köy geziyor, saz çalıp söyleyerek hayatını idame ettirmeye çalışıyor. Geldiği son köyde adamın yüzüne kimsecikler bakmıyor, önüne doğru dürüst bir yemek bile koymuyorlar. Köylünün yüzünden düşen bin parça. Adam durumu merak edip köylülere sıkıntılarının ne olduğunu soruyor. Köylüler, "Geçen yıl buralara hiç yağmur yağmadı, bu yıl da yağacağı pek benzemiyor. Aylardır yağmur duasına çıkıyoruz, faydası olmadı. Eğer bu böyle devam ederse gelecek yıl açlıktan kırılacağız, sıkıntımız budur." derler. Aşık, "Kolayı var, siz bana şimdi yarım kova su getirin; sonra da küplerinizi, su biriktirebileceğiniz her şeyi hazır edin. Çünkü bu-

ralara istediğinizden fazla yağmur yağacak." der. Köylüler, "Kazın geleceği yerden ördek esirgenmez." örneği, yarım kova suyu getirirler. Aşık gömleğini çıkarır, altında fanilasını bile yoktur, garibanın kaburgaları sayılmaktadır. Gömleği suya bir kaç defa batırır, çıkarır ve kuruması için bir ağacın dalına asar. Daha adam gömleğini asarken yağmur bulutları uzaktan görünür; aradan çok geçmez, yağmur önce çiselemeye, beş on dakika sonra oluktan boşanırcasına yağmaya başlar. Köylüler sevinç içindedirler, kimi adamın ellerine sarılır kimi de sakalına. Adamı öpmek için yarışa koyulurlar. İçlerinden biri dayanamaz, sorar: "Aman erenler, bu ne keramettir? Biz aylardır dua ediyoruz yağmıyor, sen bu işi böyle kolaylıkla nasıl hallettin?" Aşık cevap verir, "Yukarıdakiyle aramız öyle iyidir ki (!) tek bir gömleğim olduğunu bilir, onu da kurutmak için buralara daha haftalarca yağmuru indirir."

Bir ikincisi: Anadolu'nun hiç zeytin ağacı yetişmeyen bir yöresinden bir adamın, zeytin ağaçlarının bol olduğu Ege'ye yolu düşer. Birisine, hayatında ilk defa gördüğü bu ağacın ne ağacı olduğunu sorar ve karşısındakinden "Zeytin ağacıdır." cevabını alır. Adam daha önce zeytin yemesine yemiştir ama, bizim çocukluğumuzda olduğu gibi, eve tenekelerle gelen taze zeytinin önceden kâh kırılıp kâh çizilerek, yahut iğnelenip suda haftalarca bekletildikten sonra yenecek hâle geldiğini nereden bilsin? "Aaa! Mübarek meyvedir, bütün kutsal kitaplarda yeri vardır!" der, zeytinini dalından koparıp bismillah

Okul bahçesi (1949)

En arkadan başlayarak

1. sıra: Feyyaz Etik, Yılmaz Yetmen, Erdoğan Altınal, Atilla Eröncel

2. sıra: Sait Rezaki, Tahsin Özbaşıoğlu, Yaşar Togo, Yaşar Aydar

3. sıra: Oktay Aksoy (TAC '56), Gün Kuran, Ata Tanrıverdi, Mrs. Ruth Haas, Orhan Mutlugün

4. sıra çömeliler: Tuncay Osmanoglu (Türkmen), Duran Karaca (TAC '55)

çeker ve ağzına atar. Fakat mübarek zehir gibi, yutsa yutulmaz, tükürse günaha girecek. Namus belası zeytini zorla yutar. Suratı hâlâ buruş buruş, ellerini göğse kaldırır ve "Hey yüce Tanrım," der, "Şu nesneyi kutsal kitabına koymadan önce bir tadına baksaydın ya!"

Akil ve ben, dairede günün arta kalan işlerini tamamlarken babam bir yandan evrakların hesaplarını kontrol eder, diğer yandan da arkadaşlarının sohbetine katılırdı. Aynı anda birkaç işi birden dikkatini hiç kaybetmeden yapabilen çok nadir insan görmüşümdür.

Babam okumaya da çok meraklı idi. Devamlı okurdu. Okumak onda bir tutku, aşk gibi, bağımlılık gibi bir şeydi. Tanrının "Oku!" emri sanki yalnız kendisine verilmiş çesine okurdu. Evimiz, dairesi her-

hangi bir kütüphaneyi fazlasıyla dolduracak kitaplarla doluydu. (Ne yazık ki bu kitapları babamın vefatından sonra annem, babamın bir ahabasına hediye etmiş.) Babamda, noterlikten emekli olmadan birkaç yıl önce görme bozuklukları başladı. O zamanki tıp ilmi malum, bir çaresini bulamadılar. Emekli olduktan kısa bir zaman sonra da tamamen göremez hâle geldi. Ev halkına, gelen misafirlere, kimi bulursa ve kitap, dergi, gazete hatta takvim arkası ne olursa, devamlı okuturdu. Bu okuma işi bazen saatlerce sürerdi. Babamı tanıyıp da ona bir şeyler okumamış bir insan olabileceğini sanmıyorum. Bizlerin yüksek sesle okumaktan boğazımız kurur, perişan hâle gelirdik ve evden kaçmak için türlü bahaneler uydururduk.

Tekrar koleje dönelim. Yıl 1948, okula yeni iki Türk hoca geldi. Haydar Göfer ve Ömer Temel. Haydar Hoca Samatyalı ve Hayrettin dayımın mahalle arkadaşı. Hemen kaynaştık. Ancak ortaokuldaki derslere yani bizlere değil de lisenin edebiyat derslerine giriyor. Ancak teneffüslerde bir iki laf edebiliyoruz. Hocanın bir de fotoğraf çekme merakı var. O yüzden okuldaki bütün öğrencilerle iyi ilişkiler kuruyor. Çektiği fotoğraflar bugün bile o günlerin hatıralarını canlı tutmamıza yarıyor. Hoca bunca yıllık emekli olmasına rağmen öğrencileriyle hâlâ buluşuyor, şakalaşıyor. Kendisiyle arada bir telefonla görüşüp dertleşiyor, o günlerin anılarını tazeliyoruz.

Ömer Hoca ise değişik, çocuklarla pek kaynaşmıyor yahut kay-

naşmak istemiyor. Öğrencilerle labali olmamak için olsa gerek (!). Aslında coğrafya öğretmeni, ama bizim hem coğrafya hem de tarih derslerimize giriyor. Ezberciliği seviyor. Herhangi bir öğrenciyi sözlüye kaldırdığı zaman kitabı açıyor ve çocuğun söylediklerini satır satır takip ediyor. Hatta sınıf, arada bir “Hoca, noktayı unuttu.” diye itiraz ediyoruz. Dersleri, çoğumuzun bir kâbusu. Tabii hocaya itiraz edenlerin arasında ben de varım ve hoca bundan pek rahatsız oluyor, o yüzden de yıldızımız bir türlü barışmıyor. Üzerimde benim hiçbir şekilde kabullenemeyeceğim bir baskı kurmaya çalışıyor. Neredeyse birbirimize harp ilan etmişiz. Kanaatimce saygıyı kazanmanın birinci şartı, karşı tarafı ikna edebilmektir. Oysaki hoca, elindeki not defterini silah olarak kullanıyor. Bir inatlaşmadır gidiyor.

Fen bilgisi derslerine Mrs. Haas, İngilizceye Mr. Pringle, cebire Mr. Moyer, Türkçeye Burhan Bey, matematiğe Miss Yarrow, müziğe Hikmet Bey giriyorlar. Diğer derslerimin hepsi iyi, fakat tarih ve coğrafya derslerinden aldığım notlar kötü. Bu, ne yazık ki eğitim sisteminizin bir türlü rayına oturtulamamasından ileri geliyor. Hâlâ bazı hocalar günümüzün modern, demokratik ve ezbercilikten ziyade sorgulayan sistemine ayak uyduramıyorlar. Bütün hayatım boyunca eğitim sisteminizin bozukluktan ötürü geleceği karartılmış o kadar çok insan tanıdım ki! Devletin, halkı için var olması icap ettiği gibi; öğretmenlerin de öğrencileri için var olduğunu insanlarımız ne zaman öğrenecek?

Mrs. Haas’la da ilgili bir anı: Teneffüsteyiz. Bahçede Feyyaz’la oynuyoruz. Birden taşların arasından Tarsus’ta “kertiş” denilen iri bir kertenkele türü bizi seyrediyor. Aklıma yine bir muziplik geldi. Kertenkeleyi tutup sınıfa getirebilirsek dersin beş on dakikasını kaynatabiliriz. Feyyaz’la birlikte

Okul bahçesi (1950) Ata Tanrıverdi, Sait Rezaki, Erdoğan Altınel (TAC ‘55)

derhâl taarruza geçtik. Beş dakikalık bir mücadeleden sonra kertenkele teslim oldu. Mendille tutup cebime koydum. Bu arada zil çalmış, bizler sucuk gibi ter içinde sınıfa koşarak girdik. Mrs. Haas derse başlamış. Hemen ön taraftaki sıralara ilistik. Hoca talebelerin önünde ileri geri yürüyerek ders anlatıyor. Önümden geçti. Arkası bana dönük. Derhâl yerimden kalkıp kertenkeleyi tebeşir ve silginin konulduğu kara tahtanın (ama bizdeki yeşil boyalı duvar) önündeki kanala bıraktım. Hayvan bir ileri bir geri koştu. Gidecek yer yok. Bu sefer duvara tırmanmaya kalktı. Fakat ayakları kayıp tekrar tebeşirliğe düştü. Arkadan bir ses: “Ne yapıyorsun lan, yaşlı kadının korkudan kalp krizi geçirecek.” Çocuk haklı, keşke getirmeseydim diyorum ama bir kere olan olmuş. Hoca o sırada geri döndü ve kertenkeleyi gördü. Bütün sınıfın ne

fesi kesilmiş, ne olacak diye bakıyoruz. Doğru kertenkeleye yürüdü. Benim mendille tutarken bile tereddüt ettiğim hayvanı çıplak eliyle tuttu. Pencereyi öbür eliyle açtı. Pencerenin dışına hayvanı bırakıp pencereyi kapattı ve hiçbir şey olmamış gibi derse devam etti. Bu sefer ben geriye dönüp çocuklara seslendim: “Hoca değil ama galiba ben kalp krizi geçiriyorum.” Bu hadiseden sonra Dedede Korkut masallarından öğrendiğimiz gibi, Feyyaz Etik’e de kertenkeleyi yakalamak için gösterdiği kahramanlıktan(!) ötürü Bamsı Beyrek adını koyduk.

İngilizce dersindeyiz. Mr. Pringle kadife sesli, güzel piyano çalan bir hoca. Herhangi bir problemi yok. O günkü dersin mühim bir şey olmadığını, yalnız müfredatta olduğu için anlatılması gerektiğini, bu dersin sonradan hiçbir şekilde karşımıza çıkmayaca-

ğını söyledi ve ekledi: “Lütfen ders bittikten sonra soru sormayınız.” Hoppala, madem mühim bir şey değil, hayatta hiç karşımıza çıkmayacak, bunu onun anlatmasına ve bizim de onu dinlememize ne lüzum var? Bunu hemen hocaya iletmeliyim. Elimi kaldırdım. Hoca biraz sert “Soru yok.” dedi. Israr edince kızdı. Yarı şaka yarı ciddi “Herhâlde sınıftan çıkmak istiyorsun.” dedi. Ben madeni bulmuştum. Arı kovanına çomak sokmak hoşuma gitmişti. Üsteledim. Hoca baktı benden kurtuluş yok, aniden elindeki tebeşiri bana fırlattı. Eğildim, tebeşir arkamda oturan Tahsin’in göğsüne çarptı ve yere düştü. Hoca hiçbir şey olmamış gibi tahtaya döndü ve bir şeyler yazmaya başladı. Tebeşiri yerden aldım, iyice nişanladım. Tebeşir hocanın kulağının dibinden vınlayarak geçti ve kara tahtaya hızla çarpıp parçalandı, un ufak oldu. Hoca mutlaka içinden ona kadar saydıktan sonra bana döndü ve gülererek: “Evet, sormak istediğin şey neydi?” dedi. Ben de gülererek cevap verdim: “Mühim bir şey değildi efendim, lütfen dersinize devam ediniz.”

Bu olayı şunun için anlattım: Hoca her şeye rağmen o tebeşiri atmamalıydı. Hatasını fark etti, inatlaşmadı. Hadise de derhâl kapandı. Okuldaki hareketlerimin çoğu, masum (?) çocukluk yaramazlıkları idi. Bazen ileri gittiğim de oluyordu. Bunun için de zaten alıkoyma cezası (detention) ile yeteri kadar cezalandırılıyordum. Böyle küçük olayları büyütmenin, öğrencinin notunu kırarak onu hayatta hiçbir zaman unutamayacağı bir olay hâline getirmenin ne anlamı var?

Bir de şimdi şu olaya bakın, malum coğrafya hocası derse giriyor. Hemen not defterini çıkarıyor, dakikalarca karıştırıyor. Öğrenciler heyecan içinde, piyango kime vuracağını merak ediyorlar. Adrenalin son derece yükselmiş. Aslında hoca bir yerlerden kızgın gelmiş, acısını birimizden çıkaracak. Be-

ni kaldırıyor. Bilmem hangi dağın yüksekliğini söyle. Ben 3973 diyorum. Hoca “Hayır 3975 olacak, otur yerine, sıfır.” Bu size şaka gibi geliyor olabilir ama değil. Arkadan bir arkadaş “Hoca bu haksızlık, 2 metre yanılmaya sıfır verilir mi?” Hoca, “Sen sus, otur yerine, yoksa sen de sıfır alırsın.” Ben işi ciddiye bile almıyorum. “Hocam, kitapta basım hatası olmuş, doğrusu 3973 olacak, ben geçenlerde gittim, ölçtüm. İnanmazsanız gidin siz de ölçün.” Sınıfta bir kahkaha. Hoca iyice sinirleniyor. “Çıkın ikiniz de dışarı.”

Yıl 1949. Ortaokul ikinci sınıftayız. Ders yılının ortasında sınıfa yeni bir öğrenci geldi. Adı Tuncel. Babası Tarsus’a kaymakam olarak yeni tayin edilmiş. Amerika’dan geliyorlarmış. Çocuğun kılığı kıyafeti, hatta bisikleti bile değişik. Her yeni gelen öğrenciye gösterdiğimiz yakınlığı ona da gösterdik. Kısa sürede kaynaştık. Sınıfta bisikleti olan benden başka bir de Yalçın Üstün var. Tuncel, Tarsus’un yabancıları olduğu için üçümüz bisikletlere atlayıp Tuncel’e Tarsus’u tanıtıyoruz. Bir hafta sonu biraz da Tarsus’un civarını tanıtmak için Gülek Boğazı’na doğru yola çıktık. O zamanlar trafik yok denecek kadar az, çocuklar önde bense biraz daha arkadayım. Tam bugünkü Ekenler Fabrikası’nın olduğu yere gelmiştik ki arkadan bir kamyonun hızla geldiğini fark ettim. Ben yolun sağında yolumu ama öndekiler bayağı yolun ortasında, sohbet ede ede gidiyorlar. Arkadan “Çocuklar kenara çekilin!” diye bağırdım. Yalçın, yolun sağına doğru bisikletini çevirdi. Fakat geç kalmıştı. Kamyon yetişti. Yalçın kamyonun kendisini sağdan geçmek istediğinin farkında değil. Yalçın sağa gittikçe kamyon da sağa gidiyor. Kamyon şoförü Yalçın’a çarpacağını anlayınca direksiyonu tam sağa kırdı, yoldan çıktı ve şarmpole yuvarlandı. Kamyonun yolun kenarında yan yattığını görünce biz de pedallara bastık ve gözden kaybolduk.

Bir müddet sonra Toros Dağları başlıyor. Bazen tepeye tırmanmak için bisikletten inip yürüyoruz. Gene öyle bir yokuşa geldiğimizde yolun kenarında bir elma bahçesi gördük. Meyveler olgun, canımız çekti. Önce Yalçın, sonra Tuncel bisikletlerini yolun kenarında bırakıp yol ile bahçe arasındaki hendeği atladılar. Ben her zamanki gibi tedbiri elden bırakmıyorum. Hendeğin öbür tarafında bekliyorum. Yalçın bir ara biraz daha ilerdeki ağaca yöneldi. O anda da olan oldu. Meğer o ağacın altında bahçe sahibi varmış. Bizi görünce elinde bir sopayla üzerimize doğru koştu. Çok korkmuştuk. Tabii yiğitliğin ne olduğunu çok iyi bildiğimden bisikletime ilk atlayıp da yola dizilen ben oldum. Arkamdan Tuncel. Fakat Yalçın bisikletine acele ile binmeye çalışırken düştü, adam da o sırada yetişti. Yalçın’ın bisikleti orada bırakıp canını kurtarmaktan başka çaresi kalmamıştı. Yolun öbür tarafı iniş, o yöne koştu. Adam baktı yetişemeyecek, arkasından koşmaktan vazgeçti. Yalçın’ın bisikletini alıp bahçenin ortasına götürdü. Biz yokuşu çıkıp tepenin başına vardık. Yalçın yoldan epeyce uzakta, geniş bir kavis çizerek yokuşa tırmanmaya başladı. Adamın artık onu yakalaması mümkün değildi. On, on beş dakika sonra Yalçın bize yetişti. Korkudan rengi bembeyaz olmuş, kekeleyerek konuşuyordu. Kendisini teselli edip bisikleti oradan kurtarmanın çarelerini arıyoruz. Benim teklifim yola devam edip Pozantı’ya varmak. Jandarmaya durumu anlatıp onların yardımıyla bisikleti kurtarmak. Tabii bu arada jandarmaya hüviyetlerimizi açıklamak mecburiyetinde kalacağız. Kaymakamın, noterin ve bir iş adamının çocukları olduğumuzu söyleyeceğiz. Ne Tuncel ne de Yalçın, babalarımızı bu işe karıştırmak istemediler. Dolayısıyla teklifim oy çokluğuyla reddedildi.

(devam edecek)

TAC '81 Baha Toygar'ın koleksiyon eserleri sergide

TAC '81 mezunumuz Baha Toygar, akademisyenlik ve göz doktorluğunun yanında tam bir sanat aşığı. Yaklaşık 400 eserden oluşan koleksiyonundan iki eser, bu yıl 12-15 Eylül tarihleri arasında 13. kez düzenlenecek olan Comtemporary İstanbul kapsamında sergilenecektir. Mezunumuzu tebrik ederiz.

Ali Elmacı, Orna Öldür Beni Güldür III, 2014.
Tüval üzerine yağlı boya, 175 x 220 cm.

Stephen Chambers, The Occupants (Seri 8 16), 2017.
'Beyaz zemin' tekniği kullanılmış renklendirilmiş oyma baskı. Paupers Press, Londra'da 330 gr Somerset Satin kâğıdına basılmıştır. Her biri 45,5 x 40 cm, Ed.17/30.

Cengiz Girgin'in 1979 yılındaki mezuniyeti, 2004'teki evliliği, 2019'da biricik kızı Buse'nin TAC hazırlık sınıfına başlaması; hayatının en güzel başlangıçlarıydı. Bu güzel anılarına çok sevdiği okulu ve dönem arkadaşları da şahitlik etmiştir. Yıllar sonra bu güzel anılarını mezunumuzun kendi kaleminden sizlerle paylaşmak isteriz.

Üç dönüm noktası

2004 yılı Kurban Bayramı'nda Dubai'de, TAC '79 Ömer Karahan'a misafir olarak gitmiştik ve eşimle orada evlenmeye karar verdik. Ancak bayram nedeniyle Türkiye Konsolosluk kapalı olduğu için evlenemedik. 2004 Mayıs ayında bizim 25. yıl "reunion"ı vardı ve Ömer, "O zaman bu düğünü Tarsus'ta yapacağız." diye bir düşünce ortaya attı, biz de bunu kabul ettik. 29 Mayıs 2004 tarihinde Stickler Auditorium'da düğünümüzü yaptık, ancak mavra katsayısı

çok yüksek olduğundan eşim Hacer evlendiğimize inanmadı ve daha sonra bir tören de İzmir'de yapmak zorunda kaldık. Çünkü belediyeden sonra sevgili Can Hisarlı gelip bize sahnede imam nikâhı kıydı. Bizimkilerden gelen, Can'ın Hristiyan olduğu itirazları üzerine birkaç kişi Can'ı yakaladı, sonra ben bir ürolog olarak sahnede temsili bir sünnet yaptım ve imam nikâhımızı tamamladık. O günün en önemli sözlerinden biri, şeytanın (Can Hisarlı)

"Beyler kamera kaydı yapıyor, gelini mükerrer openler tespit edilecek, ona göre!" sözleriydi. Stickler'dan çıktıktan sonra, bu seferinde fotoğraf çektiğimiz çalığışunu bir Tuborg şemsiyesi ve altına da iki sandalye konmuş olarak bulduk. Biz oturduktan sonra düğün arabamız TAC '79 kardeşlerim tarafından çekilerek bahçede dolaştırıldık. Kızımız Buse, 9 Temmuz 2005'te doğdu ve 9 Eylül 2019 tarihinde taze bir TAC'li ve daimi yatılı olarak okula başladı.

"YOL"un baskısı tamamlandı

TAC '69 mezunumuz Mehmet Gür'ün bir süre önce <http://www.mehmetgur.com> adresinde yayınlanan YOL adlı otobiyografi kitabının baskısı tamamlandı.

Mezunumuzun kitabının satışı yoktur. Dostlarına eldenş takdim ediyor, posta yoluyla ulaştırıyor, ayrıca TAC Gift Shop'ta bulunduruyor.

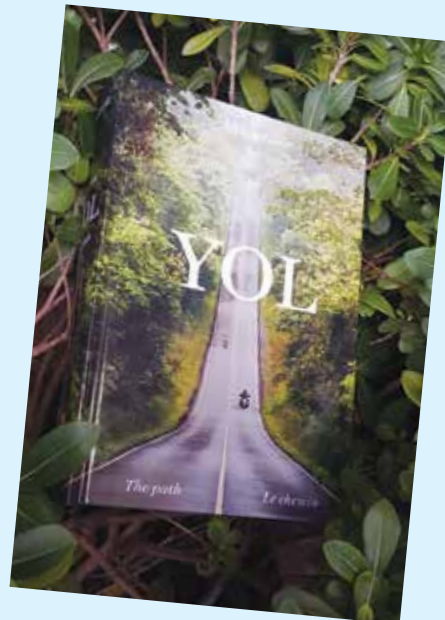
Kendisi, kitabın önsözüne "Bu kitabı beğenirseniz, laik bir eğitim kurumuna bağış yapmanız beni sevindirecektir." diye bir not eklemiştir. Bağış yapıp yapmamak ve yapılacaksa bağış tutarı, kitabı elde edenlerin değerlendirilecekleri hususlardır. Dolayısıyla ki-

tabı edinmenin bir ön şartı değildir.

Kitabı arzu edenlerin isimlerini, adreslerini ve telefon numaralarını mehmetgur52@gmail.com e-posta adresine veya (0532) 216 98 69 telefon numaralı WhatsApp numarasına bildirmeleri yeterlidir.

Kitabı TAC Gift Shop'tan temin edip "Bir Tuğla da Sen Koy" projesine destek vermek isteyen mezunlarımız da tarsusamerikankoleji@gmail.com veya (0530) 333 83 99 numaralı telefondan bizlere ulaşabilirler.

Bu anlamlı çalışma için mezunumuzu yürekten tebrik eder, sağlıklı ve mutlu nice yıllar dileriz.

1. Ulusal Engelsiz Dişler Çalıştayı'nı düzenledik

K. Cenk Uludoğan TAC '88

Merhabalar Sevgili TAC Camiası.

1988 mezunu bir kardeşiniz olarak her zaman TAC saygı ve üslubuyla topluma faydalı bir birey olarak yaşamayı amaç edindim. 1995 yılından beri Mersin'de serbest diş hekimliği yapmaktayım. Yine aynı yıl, dönemin valisi ile yaptığım protokol gereği haftanın iki günü muayenehanemde Sosyal Hizmetler'e bağlı, Mersin'deki engellilerin, yaşlıların ve kimsesiz çocukların diş tedavilerini gönüllü olarak yapmaktayım. 2006-2010 dönemi ile 2014-2019 yılları arasında engelli bireylerin kaldıkları ve eğitim gördükleri özel eğitim okullarında, gezici ağız ve diş tedavi aracı ile 7037 engellinin tedavilerini tamamladım. Bu çalışmaları yaparken kurumlar arası iş birliği protokollerini ve diyaloglarını birebir üstlendim.

Mersin ölçeğinde gerçekleş-

tirdiğimiz, engelli ve özel çocuklarımızın ağız ve diş sağlığını iyileştirmek amacı ile yaptığımız bu çalışmaların tüm ülkeye yayılması amacıyla kanuni düzenlemeler gerekiyordu. İşte bu düzenlemeleri sağlamak ve kanun koyuculara

yön göstermek için 1. Ulusal Engelsiz Dişler Çalıştayı'nı düzenledik.

Mersin Üniversitesi Rektörü Sayın Prof. Dr. Ahmet Çamsarı'nın katkıları ve sahiplenmesiyle çalıştayımız, bilimsel bir kimlik kazandı. Çalıştayımıza ülkemizin dört

bir yanından bilim camiasının konusunda uzman hocaları geldi. Çok verimli bir çalıştay gerçekleştirdik. '88 mezunumuz, Çevre ve Şehircilik Bakanı Fatma Güldemet Sarı, çalıştayımıza bizzat katılarak desteklerini gösterdi. '82 mezunu Mehmet İ. Yağcı Ağabeyimiz de

rektörlük ile eşlik etti.

Ağız ve diş tedavi hizmetinin, Türkiye sathında tüm illerde eğitim alan, 1. sınıftan 12. sınıfa kadar tüm çocuklarımıza gezici diş tedavi araçları ile eğitim aldıkları kurumların bahçesinde verilmesi planlanmaktadır. Mersin pilot böl-

ge alınarak model oluşturuldu. İnşallah Demet Bakan'ımızın destekleriyle kanuni düzenlemeler yapacağız. Bu hayalimizi gerçekleştirmek için bize destek olan herkese sonsuz teşekkürler.

TAC saygı ve sevgisiyle hoşça kalın.

Dorothea Atalay ve Nihat Arıkan Karma Sergisi

Sadık Paşa Konağı Sergi Salonu, TAC '72 mezunumuz Nihat Arıkan'ın heykelleri ve TAC '72 Cengiz Atalay'ın sevgili eşi Dorothea Atalay'ın resimlerinden oluşan karma sergiyle kapılarını ilk kez sanatseverlere açtı.

Sergi salonunun büyüleyici atmosferiyle sanatçılarımızın birbirinden güzel eserlerinin bütünleştiği serginin 4 Ekim Cuma günü açılışına Belediye Başkanı'mız Haluk Bozdoğan, TAC Mezunlar Derneği Başkanı TAC '83 Ramazan Dincer, Tarsus Kent Konseyi Başkanı TAC '78 Ali Cerrahoğlu, Tarsus Amerikan Koleji, Tarsus SEV Ortaokulu ve İlkokulu Müdürleri Ahu Arslan, Ayfer Aydın ve Çiğdem Özyürekoğlu'nun yanı sıra birçok mezunumuz ve Tarsuslu sanat dostları katıldı.

TAC '68 mezunumuz Nihat Tamer, sergi hazırlıklarında büyük bir özveriyle çalıştı. AKOB'un (Akdeniz Opera ve Bale Derneği) katkısı ola-

rak gelen çello ve keman ikilisinin sunduğu müzik dinletisi de beğenile izlendi.

Bir hafta süreyle açık olan karma sergi, daha sonra Mersin Deniz Müzesi'nde Mersinli sanatseverlerle buluştu. Kapanışı takiben Doro-

thea Atalay güzel bir sürpriz yaptı ve "Soyut" adlı tablosunu Mezunlar Derneği'mize armağan etti.

Mezunlar Derneği olarak sanatçılarımıza çabaları ve değerli katkıları için teşekkürlerimizi sunuyoruz.

"Soyut" adlı tablo, Sanatçı tarafından Derneğe hediye edildi.

Tarihi Binaların İşlevsel Kullanımı Üzerine Notlar

İhsan Toksöz-Çukurova Gazetesi 23.10.2019

Bu konuda şimdi size Tarsus'ta yakınlarda harika işlevsellikler kazandırılarak hizmete alınan bir tarihi konaktan bahsedeceğim:

Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) tarafından restore edilen Sadık Paşa Konağı, çok işlevli yenileme projesi ile Tarsus'un gurur kaynağı olacak nitelikte harika bir yapı. Tarihi konağın yüksek tavanlı muhteşem salonunda TAC '68 mezunu sivil toplum gönüllüsü sevgili Nihat Tamer'in katkısıyla, büyük emek verilerek yapılan ilk sergi bizleri heyecanlandırdı. Tarsus Amerikan Koleji mezunlarından Nihat Arıkan'ın heykelleri ve Dorothea Atalay'ın resimlerinden oluşan karma sergi binanın kültür-sanat organizasyonları için ne kadar uygun bir mekân olduğunun tespiti açısından güzel bir örnek oldu. Serginin açılışında AKOB'un (Akdeniz Opera ve Bale Derneği) katkısı olarak gelen çello

ve keman ikilisinin sunduğu müzik dinletisi de beğeniyle izlendi. Sergievi, konferans, söyleşi, panel-ler için değerlendirilebilecek bu harika mekânı Tarsus'a kazandıran SEV yöneticilerini kutluyorum. Bu mekânın ileride AKOB tarafından bir butik konser mekânı olarak değerlendirilebileceğini de not ettiğimi belirtmeliyim.

Sadık Paşa Konağı'nın ve komşusu Gözlükule Kazı Evi'nin önünde beton çiçekliklerle sınırlanmış, park etmiş birkaç arabanın bulunduğu bir meydan var. Ben ve AKOB'lu arkadaşlar çiçeklikler kaldırılır ve arabalar çekilirse bu meydanın ne kadar güzel bir konser mekânı olarak değerlendirilebileceğini düşündük. Gece renkli ışıklarla aydınlatılan arka fondaki iki tarihi bina önünde yerleştirilecek alçak bir konser platformu ve yüksek volümlü olmayan bir ses sistemi ile bu mekân, yaklaşık 1000 kadar sandalye ile harika bir klasik müzik konser mekânı olacaktır.

Tarihe Gülümseyen Mersin Projesi uygulayıcıları; Tarsus'a gidiniz, bu iki binayı geziniz. Tarihi binaların kültür-sanat mekânları olarak nasıl kullanıldığını, kullanılabileceğini görünüz. Masa başında karar vermeyiniz. Halkı kararlarınıza ortak ediniz.

Eskişehir'den zaferle döndük

Erdal Çiftçi TAC '84

Her şey 42 yıllık arkadaşım TAC '84 Rasim Küçükkurt'un, yıllardır '84 mezunları olarak düzenli organize ettiğimiz Salı Yemekleri'nden birinde "Eskişehir'de Masterlar yarışı var, sen de katilsana." demesiyle başladı.

Altı ay öncesine kadar tartıda 0.1 tondan daha fazlasını gören ben, düzenli spor ve insan gibi ye-

me modeline dönüş ile yaklaşık 30 kilo vermiştim. İstanbul'da '84 kardeşlerimin zaman zaman eşlik ettiği ama hep gıpta ettikleri Aleko'da rakı-balık, Tarsus Eyüp'te ya da Yeşil Ova'da humus-fındık lahmacun-kebab, Adana'da leş mekân Kazım Usta'da her bulduğumu yeme seanslarım bitmişti; ama artık gerçekten bir insan gibi görünüyordum ve spor adamı arkadaşım (ben bir an önce eski günlerime dönme özlemi taşıırken) bunu bir

fırsata çevirip yanına, Eskişehir'e yoldaş arıyordu.

Elbette ciddiye almadım ama ilgilenirmiş gibi de yaptım; çünkü bir yanım "Oğlum ne yarışı? Ölürsün!" derken bir yanım da "Haydi be abi, belki de becerebilirsin!" havasındaydı.

Lakin bu ikilem arasında doğal olarak Türkiye Atletizm Federasyonu takviminde olan bu yarışın kayıt dönemi kaçtı tabii ki.

İşte bu anda, arkasından "Yüz yıldır bizim dernekte başkan ama ne iş yapar acaba?" diye sallayıp durduğum Ali Cerrahoğlu Ağabey devreye girdi ve olmazı oldurdu. :) Ee, burası Türkiye tabii; kayıt listesine 281 numaralı 50-55 yaş kategorisi uzun atlama, 5000 metre yürüyüş ve 5000 metre koşu yarışmacısı olarak eklendim.

Tabii bir de olmayan lisans meselesi vardı ama yaş gruplarının yüksek atlama şampiyonları Ali Ağabey ve Rasim bunu da çözdüler.

Uzatmayayım. Rasim ile başladığımız, 30 Ağustos-1 Eylül tarihleri arasındaki Eskişehir maceramızdan; akşam Ali Cerrahoğlu Ağabey ve zarif eşi Yeşim ile yarış öncesi içtiğimiz biralar ve eller havaya Barlar Sokağı muhabbetlerinin tadı, tutumlu (!) ağabeyimiz Tekin Akpolat'ın ısmarlamadığı biraların hayali ve bir altın, bir gümüş, bir de bronz madalya ile döndüm.

Ne yani, 50-55 yaş kategorisinde yarıştığım bu branşlardan her birinde üç ya da dört yarışmacı var diye madalyaları ret mi etseydim abi?

Akabinde aynı ekip Balkan Masterlar Atletizm Şampiyonası için 19-22 Eylül 2019 tarihleri arasında Bükreş'e gittik.

Bu ilk Balkan tecrübemden ise Ali Ağabey'in yüksek atlamadaki gümüş madalyasını kıskanarak, 5000 metre koşu derecem

iki dakika geliştirip 8. olarak; 5000 metre yürüyüş yarışında yaş grubumuzda 1. olan mikrobun benim 5000 metre koşu tempom ile 5000 metre yürüyüşte 1. olduğunu görüp üç tur fark yiyerek -ama arkamdan gelen yarışmacılardan birine bir, diğerine iki tur bindirip 5'lik alan bir milli atlet olarak döndüm.

Şaka bir yana, yaklaşık bir aylık bu süreçte önemli olan; bu yaştan sonra spora tekrar geri döne-

bilmek, ne yapabileceğini görmek, sınırlarını zorlayabilme cesaretini yeniden kazanmak, yaş gruplarından ve saçma sapan günlük gerginliklerden uzak bir şekilde her yaş grubu ağabeylerimiz ve kardeşlerimiz ile hâlen mavra yapabildiğimizi görmek ve Spor Kulübü Başkanımız Ramo Ağabey'den tebrik almak değil mi?

Pardon, yoksa Ramo Ağabey Spor Kulübü Başkanı değil miydi? Sevgiyle kalın.

Moskova-St. Petersburg Rusya Federasyonu Gezisi

Ergül Bakay '63

Grubumuz 27 kişiden oluşmuştu. Mülkiye '68 mezunu yakın arkadaşım Erdoğan Durmaz (TAC '64) ve eşi Gelincik Durmaz ile birlikteydik. Gezi başarılı idi, sanıyorum herkes memnun kaldı.

İki gece Moskova, üç gece St. Petersburg şeklinde düzenlenen tur, THY ile gerçekleştirildi. Ulusal hava yolumuzdan da memnun kaldığımızı bu vesileyle belirtmek istiyorum.

Moskova'da Otel Cosmos, St. Petersburg'ta ise Hotel Russia'da kaldık. St. Petersburg'daki oteli daha çok beğendik.

BizLetter'ın sınırlı kapasitesini dikkate alarak gezi ile ilgili özet bilgiler sunmaya gayret edece-

ğim. Doğal olarak, kısaca izlenimlerime ve gözlemlerime de yer vereceğim.

Genel bilgiler

Rusya, 17 milyon kilometrekare alanıyla dünyanın en geniş ülkesidir. Nüfusu 143 milyon olup bu nüfusun yüzde 80'i Etnik kökeni itibarıyla Rus'tur. Moskova, 11 milyon nüfuslu en büyük kenttir. St. Petersburg, ikinci sırada gelmektedir. Yönetim şeklinde yarı başkanlık tipi federasyondur. Parası ruble olup 1 TL=10 ruble, 1 Euro=65.70 ruble, 1 dolar ise yaklaşık 60 rubledir. Nüfusun yüzde 60'ı Ortodoks kilisesine bağlı olup, ülkede 9 milyona yakın Müslüman yaşamaktadır. Ülkede dört mevsim yaşanıyor. Kış şartları ise çetindir. Yazın ortalama ısı 25 derece olup gezimiz sırasında 16-17 dereceydi.

Ülke mutfağı oldukça zengindir. Bölgelere göre yemek kültürü de farklılık göstermektedir. Otel kahvaltılarını biraz zayıf ve alıştığımız damak tadına uzak olarak gördük. Borsch çorbasını, piliç kievski'yi, beef stroganov'u ve reçelli dondurmaya denemek gerekir.

Moskova'da Kızıl Meydan, Lenin Tepesi, Moskova Nehri, Kremlin Sarayı, Metro, Arbat Sokağı, Nazım Hikmet'in mezarı da mutlaka görülmesi gereken yerlerdir. Bilhassa hepsi birer sanat galerisi olan ünlü metro istasyonlarını mutlaka ziyaret etmek gerekir. Müzeler ve galeriler çok zengindir.

Moskova'dan St. Petersburg'a hızlı trenle gidildi. 700 kilometrelik mesafe dört saatte alınıyor. Tren çok konforlu ve düzenli.

Belirtilmesi gereken bir nokta da park, bahçe ve yeşil alanlar fevkalade geniş yer tutmakta; ülke esasen çok geniş orman saha-

larına sahip bulunmaktadır. St. Petersburg, Rusya'nın Avrupa'ya açılan penceresi. Baltık Denizi kıyısında, Rusya'nın Finlandiya sınırında yer alıyor.

18. yüzyılda Çar 1. Petro (Normal dışı kimi aşırılıkları dolayısıyla bazı tarihçilerce Deli Petro diye anılır.) tarafından kurulan bu muhteşem şehir, bugün UNESCO tarafından Dünya Mirası Listesi'ne alınmıştır. Şehir, mimari yapısı ve bilhassa eşsiz koleksiyonlarıyla öne çıkan Hermitage Müzesi ile sanatseverler için

önemli bir çekim merkezidir. Venedik benzeri kanallarıyla tanınmaktadır. St. Petersburg'ta başta Hermitage Müzesi olmak üzere, gezmek ve görmek için çok imkân bulunmaktadır. Nevski Caddesi, Peter&Paul Kalesi, St. Isaac Katedrali, Petergof Sarayı ve Bahçesi görülmesi gereken yerler arasındadır. Peter&Paul Kalesi'nde Dostoyevski, Troçki gibi ünlülerin kaldığı zindanlar bulunmaktadır. Tekne ve kanal turları, gerçekten denenmesi gereken bir etkinliktir.

İzlenimler ve gözlemler

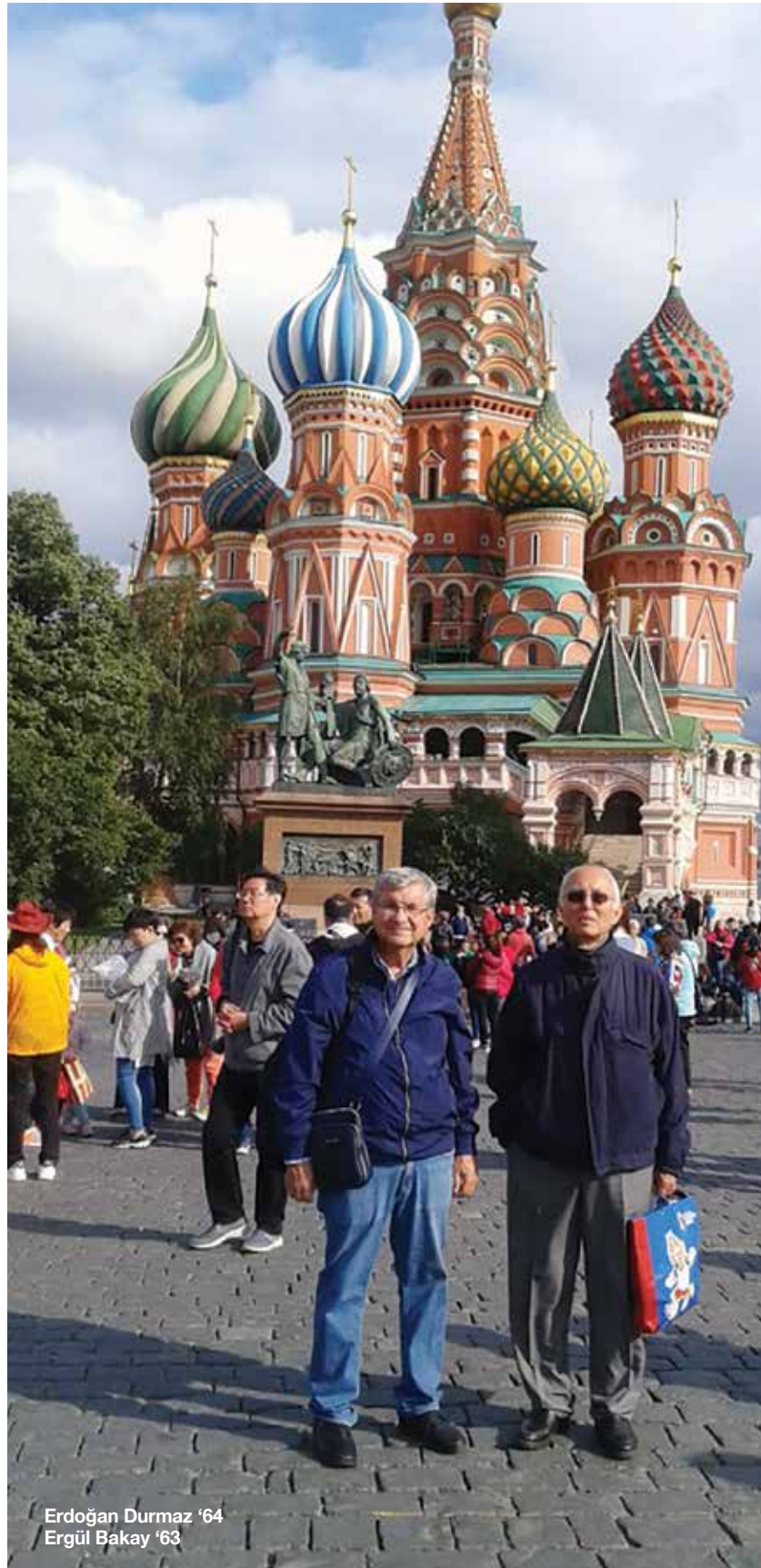
Ünlü asker Prusyalı Mareşal Moltke “Türkiye Mektupları” isimli eserinde Osmanlı Devleti’nde görev yaptığı (2. Mahmut Dönemi) dönemde 18. asırdaki Rus Çarlığı’ndan ve Petro’dan bahsederek birtakım gözlemlerde bulunmaktadır. Moltke özetle şöyle diyor:

“Son yüzyıl, Avrupa’nın doğusunda başka bir devletin (Çarlık Rusyası) ansızın siyasi hiçliğinden uyanmasını ve Batı medeniyeti sayesinde çabucak Avrupa büyük devletleri arasına girişini görmüştür. Din ve gelenekler, genç çarın (Petro) bizzat Avrupa’ya -kendilerinden öğrenmek istediği memleketinin içerisinde- gitmesini yasak etmiyordu. Çar’ın oradaki hayatı, sağlam bir akıl ve durmak bilmeyen bir çaba olarak göze çarpar. İngiliz yüksekokullarında, memleketine sokmak istediği bilgelere çalıştı...”

Petro ile girilen hamleler, Çarlık Rusya’sını Avrupa’nın büyük devletleri arasına sokmuş; Birinci Dünya Savaşı öncesi belirli alanlarda sanayi oldukça gelişmiş, işçi sınıfı güçlenmiş, rejime karşı ilk ayaklanma ve başkaldırmalar da St. Petersburg’ta başlamıştır.

1917 Devrimi’nden sonraki iç savaş, sonraki dönemlerde yaşanan olaylar ve çekilen sıkıntılar, İkinci Dünya Savaşı’ndaki yaklaşık 25 milyon insanın kaybı; Rusya tarihinde önemli dönemeç noktalarıdır. 1990’dan sonra S.S.C.B.’nin çökmesi ve yeni bir düzenin kurulması da çok sancılı olmuştur. Gözlenebildiği kadarıyla bu sıkıntı ve sorunlar, başlıca alanlarda belli ölçüde aşılmıştır.

Rusya Federasyonu tarihi, sosyal gelişmesi, kültür ve spor alanındaki başarıları, sanayi ve uzay teknolojileri alanındaki atılımları, dünya siyasi gelişmelerindeki rolü gibi faktörler ve tarihteki inşili çıkışlı ilişkilerimiz açısından bilinmesi, gezilip görülmesi gereken büyük bir komşu ülkedir.

Erdoğan Durmaz '64
Ergül Bakay '63

Oğuz Aydemir '69 “Hatıra Mendilleri Sergileri” serisi Mersin’den başladı

TAO '66, TAC '69 mezunumuz Oğuz Aydemir, Mersin’deydi. TINA (Türkiye Sualtı Arkeolojisi Vakfı) Başkanı ve INA (Institute of Nautical Archeology) Yönetim Kurulu Üyesi olan Aydemir, 21 Ekim Pazartesi akşamı Mersin Deniz Ticaret Odası Konferans Salonu’nda “Türkiye’de Sualtı Arkeolojisinin Dünü, Bugünü, Yarını” konusunda bir konuşma yaptı.

Dünyanın en değerli batıklarının Türkiye kıyılarında olduğuna vurgu yapan Aydemir; Bodrum, Çeşme ve Antalya’daki çalışmalarından ilginç kesitler sundu.

22 Ekim’de Oğuz Aydemir’in eşi, müzecilik uzmanı Dragana Aydemir; Mersin Deniz Müzesi’nde “The Concept of Interpretation in Contemporary Museum Management” başlıklı bir konferans verdi. Hırvatistan’daki küçük bir yerleşimin doğru anlatımla önemli bir turizm çekim merkezi olmasının örnek vaka olarak işlendiği konferans, ilgiyle izlendi.

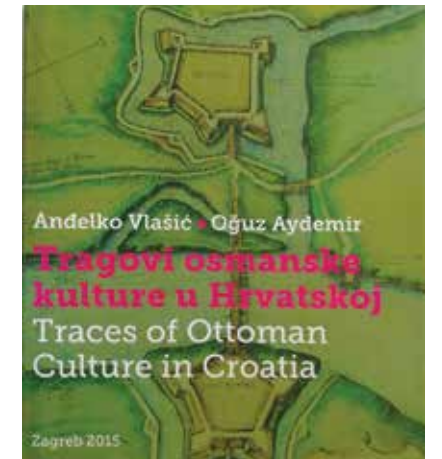
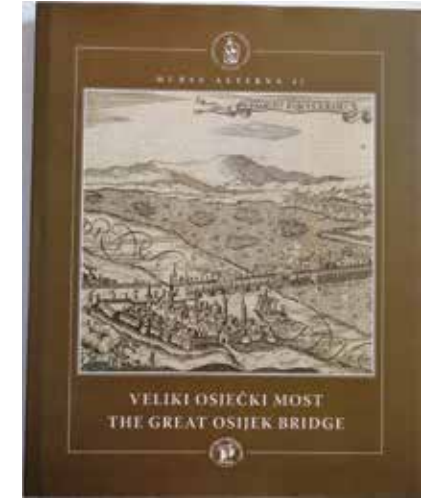
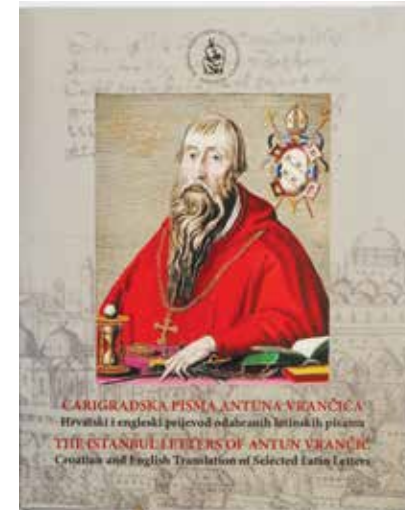
Aynı gün, mezunumuzun Geçmişin İletişim Mecrası-Hatıra İpek Mendilleri Sergisi, yine Deniz Müzesi Sergi Salonu’nda sanat ve kültür dostlarıyla buluştu. Yoğun ilgi olan açılışa çok sayıda TAC mezunu da katıldı.

23 Ekim sabahı Mersin Üniversitesi Tarih Topluluğu’nun etkinliğine konuk olan Aydemir, Hırvatistan’da Osmanlı İzleri başlıklı konuşmasında bilinmeyenleri paylaştı. Bu konuda “Traces of Ottoman Culture in Croatia” adlı bir kitabı olan mezunumuz, askeri seferlerde kullanılmak üzere, çivi kullanılmadan yapılan 7 kilometre uzunluğunda ve 7,5 metre genişli-

ğindeki ahşap bir köprünün öyküsünü anlattı. Ayrıca Osmanlı’ya elçi olarak gelmiş olan Antun Vrančić’in Latince mektuplarının 500

sene sonra Budapeşte’de gün ışığına çıkarılmasını da anlatan mezunumuzu kalabalık bir öğrenci topluluğu izledi.

Mersin Şehir Hastanesi Konsey Salonu'nda On TAC'li

Ali Fazıl Ediz TAC '78

Ekim ayı başında poliklinikteyken tayini Şehir Hastanesi'ne yeni çıkan sevgili meslektaşım ve kardeşim Keriman Sarper (TAC '89) ziyaretime geldi ve iki TAC'li olarak hoş bir sohbeti koyulduk. Keriman'a hoş geldin derken, sevgili Nuran Baykal'ın Keriman'dan aynı bölümde çalışan iki hekim olarak fotoğrafımızı istediğini öğrendim.

Aklıma sadece ikimizin değil, hastanemizde çalışan diğer TAC'li hekim kardeşlerimizin de olduğu bir toplu fotoğraf çekirme fikri geldi. İlginçtir, sevgili Erdoğan Kaynak (TAC '63) Hoca'mız da Keriman'ın Şehir Hastanesi'ne başladığını duyunca en kıdemlimiz Dr. Kadir Kokulu'yu (TAC '73) arayarak kendisine Mersin Şehir Hastanesi'nde çalışan tüm TAC'li doktorlarla bir araya gelerek bir buluşma tertip etmek istediğini belirtmiş.

Çarşamba günü (16 Ekim 2019) öğle arası, dokuz TAC'li hekim Erdoğan Ağabey'in önderliğinde hastanenin konsey salonunda toplandık. Aynı hastanede çalıştıkları hâlde birbirlerini hiç görmemiş veya bilmi-

yor olanlar vardı. TAC kardeşliğinin verdiği yakınlıkla çabucak kaynaşıldı ve kırk yıllık dostlarmışçasına tatlı bir mavra döndü.

Kısa bir zaman süresinde olsa da Erdoğan Ağabey'in birleştirici özelliği ve bilge kişiliği sayesinde yalnızca iki fireyle toplanarak hoşça vakit geçirdik. Kendisine şükranlarımızı sunuyoruz.

- Kadir Kokulu '73
- Ali Fazıl Ediz '78
- Atilla Arçay '79
- Hüseyin Kurtuluş Tarım '80
- Yahya Karakaya '81
- Ali Çekiç '82
- Ali Özdemir '82
- Keriman Sarper '89
- Yiğitcan Karanfil '04

- Üroloji
- Genel Cerrahi
- Anestezi ve Reanimasyon
- Çocuk Acil ve Yoğun Bakım
- Ortopedi ve Travmatoloji
- KBB
- Pediyatrik Göğüs Hastalıkları
- Genel Cerrahi
- Spor Hekimliği

İzinde olduğu için aramıza katılamayan acil hekimimiz Fatma Özlem Başsoy (TAC '86 - Prep'ten girerek mezun olan ilk kız öğrenci grubundan) ve meşguliyeti nedeniyle gelemeyen çocuk psikiyatristi Bengisu Çivit Asfuroğlu ('03) ile birlikte on bir meslektaş ve okuldaş Şehir Hastanesi'nde görev yapmaktayız.

Mrs. Melling'ten mektup

TAC - my ten years of learning and living.

My first night in Tarsus. I woke to find a beautiful clear day light, a narrow but comfortable bed, and a cockroach on my pillow.

This was the first cockroach I had ever seen - and you know that in Tarsus they are nearly as big as a small dog, or so it seems. It was an excitement, a shock, and a learning curve. Cockroaches think that people are dirty.

So it was most of my days spent teaching the special students of Tarsus American Lisesi. No more cockroaches, but a lot of excitement, learning, a few shocks. My overall impression is that it was fun!

Those were the days of history, the last of the all boys classes.

They were clever and talented and interesting, and I had to work to try to persuade them that the learning of excellent English would present a huge advantage as they entered the world of competition.

From the list of doctors, lawyers, surgeons, CEO's and professors who flooded from the gates, from the scores of good people, the caring parents, and the trustworthy friends, I know that these people heard and accepted. These students would make any teacher proud.

There were many moments to remember, the jokes, the tricks, the laughter and the learning.

Sometimes I was driven almost to despair by the limits of yearly plans and lesson plans.

At one point we were studying that amazing play by Tony Shaffer "The Royal Hunt of the Sun". The topic on the yearly plans was "imperialism". I knew it would be a struggle and then I heard that the inspectors would be there for that lesson! It was Lise, a group who loved to joke with me, and were often difficult to keep to the point.

We walked in, the Inspector stiff and critical. The class was wonderful.

To a man they stood respectfully, jackets buttoned, and sat like angels, answering and asking questions well above the head of the poor inspector. They kept to the topic, suggested examples & offered considered opinions on what for anyone is a difficult topic - and kept it up for a whole lesson!

Dumbfounded and thankful, I dismissed the class, who walked out quietly.

The impressed inspector had only one criticism, one student who spoke to me did not button his jacket to do so!

That behaviour, which was that of educated gentlemen, was what made TAC so special. To know when it is wrong to behave carelessly, and when courtesy is required, is a real life lesson indeed!

There were some wonderful moments during the ten years I spent in Tarsus. I remember a boy in Orta One excitedly offering a book. "I've just been reading this, it's wonderful you must read it."

It was "The Canterbury Tales" by Chaucer - albeit in a translated edition, and without the naughty bits!

He was excited and thrilled & I was so happy for him.

There were the pretty certificates the students prepared for each other in Sev, with the help of Daisy, my daughter "For being a good friend", "For having a lovely smile", "Because she needs to be cheered up." Those were an educational breakthrough, and an excellent introduction to the "Help Each Other" philosophy of the Big School, TAC.

I could write for ever about the great, and strange, teachers, about the helpful staff, and the happinesses and sadnesses we shared, but I have taken enough of your time.

TAC is a wonderful place to grow up, to try your wings, to learn and to laugh. I hope you are as happy as I was, and I wish you all ~~the~~ well,

With love,

Frances Mellis
TAC.

Can Gürbüz Setenci '00 ile Valeriya Semeniva evlendi.
Ömür boyu mutluluklar dileriz.

TAC '98 döneminden
İlter Erkmen ile
Yamaç Erdil evlendi.
Mezunlarımıza ömür
boyu mutluluklar
dileriz.

Dubai'de yaşayan TAC '98 mezunumuz Ebru
Tuygun, Baran Ayyıldız ile 24 Ağustos 2019'da
Santorini'de evlendi. Tebrik eder, ömür boyu
mutluluklar dileriz.

TAC '98 mezunumuz Burcu
Tümer Kılıç ve eşi Mürsel Kılıç'ın
Alya ismini verdikleri kızları
İstanbul'da dünyaya geldi.
Tebrik eder, sağlıklı ve mutlu bir
ömür dileriz.

TAC '97 İlke Işık Nacar ve eşi
Mevlüt Nacar'ın ilk kızları Ar-
min'den sonra Mila ismini verdik-
leri ikinci kızları dünyaya geldi.
Tebrik eder, hep birlikte sağlıklı ve
mutlu yıllar dileriz.

TAC '72 mezunumuz İbrahim Orhon'un torunu Ege Orhon Özşeker
dünyaya geldi. Sağlıklı ve mutlu bir ömür dileriz.

TAC '74 Haldun Kancaal'ın kızı Aslı Kamuran Aslan'ın kızı Nil, 11
Eylül 2019'da dünyaya geldi. Mezunumuzu kutlar, torunuyla ve ço-
cuklarıyla birlikte sağlıklı ve mutlu ömür dileriz.

TAC '81 mezunumuz Kayhan Selamoğlu, göz doktorluğuna Tarsus Ortadoğu Tıp Merkezi'nde devam ediyor. Hayırlı olsun.

TAC '92 mezunumuz Nazmiye Sabuncuoğlu Arslantürk'ün yarattığı çocuk&bebek odaklı dünyanın ilk uyku markası #Nanu; Göktürk ve Kanyon'daki iki rüya mağazası, on binlerce takipçisi ve binlerce fanatik müşterisiyle bebek ve çocuk kategorisinde iyi uykuyu kuvvetli bir şekilde sahiplenerek dünya pazarına girmeye hazırlanan müthiş bir marka oldu. #NanuBedtime, Kind&Jugend 2018 Tüketici Yarışması'nda Türkiye'yi temsilen mobilya kategorisinde yeni buluşu "skin bumper" ile birinciliği kazandı. Ayrıca Nazmiye Sabuncuoğlu Arslantürk, Viyana'da Nanu Bedtime Gmbh şirketini kurdu ve Kasım 2019'da burada ilk Avrupa mağazasını açacak. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '13 mezunumuz Mehmet Eren Karaca, Türk Hava Kurumu Uçak Mühendisliği'nden mezun olduktan sonra sınava girerek Türk Hava Yolları Uçuş Akademisi'nde iki yıl pilotluk eğitimi aldı. Eğitimini başarıyla tamamlayan mezunumuz, artık bir pilot. Tebrik eder, iş hayatında başarılar ve mutluluklar dileriz.

TAC '83 mezunumuz Serhan Antalyalı, Türkiye Basketbol Federasyonu'nda "Kadın Ligleri ve Kadın Basketbolundan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi" görevine getirildi. Tebrik eder, yeni görevinde başarılar dileriz.

TAC Master Atletizm takımımızın üyeleri, Eskişehir'den harika haberlerle döndüler. TAC '78 Ali Cerrahoğlu ve TAC '84 Rasim Küçük Kurt yüksek atlama birincileri olarak altın; TAC '84 Erdal Çiftçi 5000 metre yürüyüş birincisi olarak altın, 5000 metre koşu ikincisi olarak gümüş, uzun atlama üçüncüsü olarak bronz; TAC '78 Tekin Akpolat 5000 metre yürüyüş üçüncüsü olarak bronz madalyanın sahibi oldular. Ayrıca gönülden TAC'limiz Yeşim Cerrahoğlu, 5000 metre yürüyüşte takımımızı başarıyla temsil etti. Hepsini yürekten kutlar, başarılarının devamını dileriz.

TAC '80 mezunumuz Tanju Uca, uzun yıllar Bolu'da görev yaptıktan sonra oğlunun Tarsus Amerikan Koleji hazırlık sınıfına başlaması sebebiyle Mersin'e yerleşerek Tarsus Ortadoğu Tıp Merkezi'nde ortopedi ve travmatoloji uzmanı olarak göreve başladı. Yeni görevinin hayırlı olmasını dileriz. Aramıza hoş geldiniz.

Genel cerrahi uzmanı olan TAC '89 mezunumuz Op. Dr. Keriman Sarper, Mersin Şehir Hastanesi'nde görevine devam edecek. Kolaylıklar dileriz. Hayırlı olsun.

TAC '58 mezunumuz Prof. Dr. Can Özşahinoğlu'nun kurucusu olduğu Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Servisi kliniğine törenle adı verildi. Gurur duyduk.

TAC '67 / TAC '70 mezunumuz Tuncay Ser-
gen; gazeteci, televizyoncu Nuri Çolakoglu ve
ekibiyle 2018 Kasım'dan 2019 Ağustos'a kadar
çalışarak, Talas için bir web sitesi yaptırdı.

Ekip, Talas'la ilgili bütün dokümanları top-
ladı. İstanbul, Ankara, İzmir, Kayseri ve Talas'a
gittiler. Talaslıları, hocaları, Talas'ı bilen Kay-
serilileri, anne ve babaları konuşturarak iyi ve
kalıcı bir kaynak oluşturdular.

İlgilenen mezunlarımız, web sitesine
www.talasamerikankoleji.com linkinden ula-
şabilirler. Mezunumuzu Talas tarihine ışık tu-
tan bu çalışmalarından dolayı tebrik ederiz.

TAC '74 mezunumuz Refik Kutluer'in arke-
oloji dünyasının önemli dergisi Ancient Ori-
gins'de bir makalesi yayınlandı.

Dergide yazarlar listesine giren mezunu-
muzı tebrik ederiz. Makale için linki sizlerle
paylaşıyoruz:

<https://www.ancient-origins.net/ancient-places-asia/gobeklitepe-0012722>

<https://www.ancient-origins.net/writers-list>

2019 Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Tıp Bilim Ödülü,
bu yıl Bilimsel Değerlendirme Kurulu'nun
değerlendirmeleri sonucunda çalışmalarını
preferik nöropatilerdeki akson dejenerasyonu
ile preferik sinir sistemindeki Schwann hücreleri
ve sinir yenilenmesi üzerine yoğunlaştıran
TAC '82 mezunumuz Prof. Dr. Ahmet Höke'ye
verildi. Bu başarı ile bizleri gururlandıran
mezunumuzu ödül töreninde Tarsus Amerikan
Koleji'nde okurken kimya öğretmeni olan TAC '63
mezunumuz Erdoğan Kaynak, dönem arkadaşı
TAC '82 Hakan Dalaman, TAC Mezunlar Derneği
İstanbul Şube Başkanı'mız TAC '88 Umut Yalnız,
TAC '08 Pınar Sun, TAC '12 Nur Büke Çabuk
yalnız bırakmadı. Mezunumuzu tebrik eder,
başarılarının devamını dileriz.

TAC '94 mezunumuz Fatih Kır-
celli, 18 yıldır sürdürdüğü hekim-
lik mesleğinin yanına son üç yıl-
dır yazarlık ve müzik işlerini de ek-
ledi. Kısa bir süre önce de yazarlık
sürecinin ilk meyvesi olan kitabı-
nı yayınladı; fantastik bir dünya-
da felsefik ve spiritüel sorgulama-
lara yer veren Şifacı. Tüm geliri, gö-
nüllüsü olduğu iki hayvan koruma
derneğine (Hayvanlar İçin Projeler
ve Sessizliğin Sesi) aktarılacak bu
kitap için sizlerden desteklerini
bekliyor. Mezunumuzu ilk kita-
bı ve sosyal sorumluluk projesine
verdiği destekten dolayı kutlar, ba-
şarılar dileriz.

Kitap linki: <https://www.pandora.com.tr/kitap/sifaci-kendin-bilmezlikten-varolusa/709097>

Kitap, D&R şubelerinden ve şu
linklerden temin edilebiliyor:

<https://www.pandora.com.tr/kitap/sifaci-kendinbilmezlikten-varolusa/709097>

<https://www.kitapkoala.com/kitap/sifaci-fatih-kircelli-9786057628404>

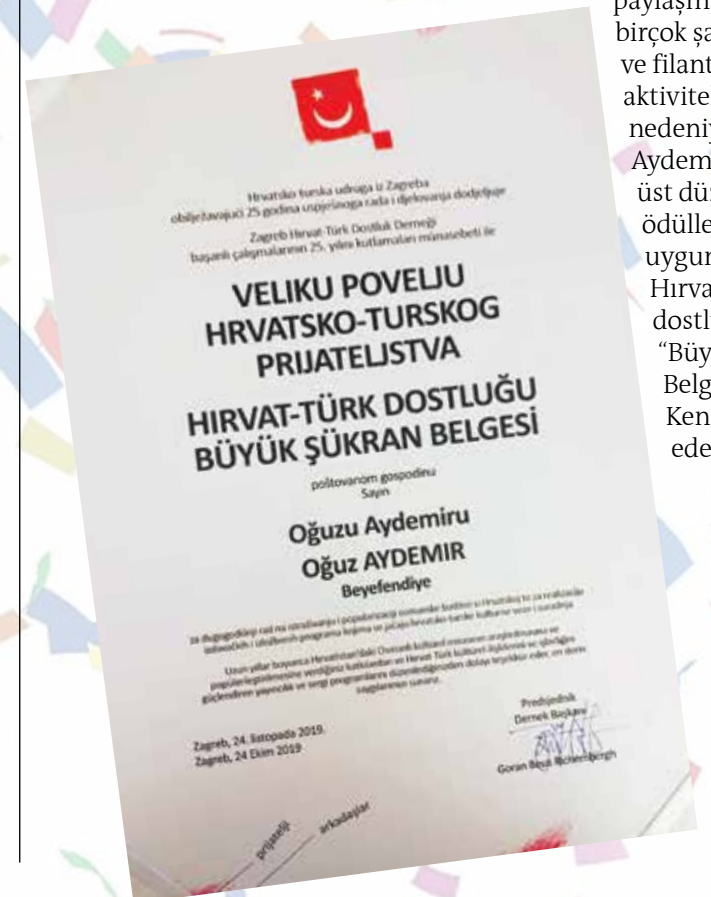
D&R Online'da da bulunan ki-
tap çabuk tükeniyor ve stoklar sü-
rekli yenileniyor.

<https://www.dr.com.tr/Kitap/Sifaci/Fatih-Kircelli/Egitim-Basvuru/Kisisel-Gelisim/urun-no=0001842641001>

TAC '69 mezunumuz Oğuz Aydemir, Hırvatistan'daki Osmanlı
kültürel mirasının araştırılması ve popülerleştirilmesi için uzun yıllar
boyunca verdiği emek ve gerçekleştirdiği sanatsal-kültürel etkinlikler
nedeniyle Hırvatistan Kültür Bakanlığı önerisiyle vatandaşlık
hakkıyla ödüllendirildi. Hırvat-Türk Dostluk Derneği de yararlı olan
kitapları bastırması, Piri Reis sergileri düzenlemesi, koleksiyonunu

paylaşması gibi
birçok şahsi etkinliği
ve filantropik
aktiviteleri
nedeniyle
Aydemir'i en
üst düzeyde
ödüllendirmeyi
uygun gördü,
Hırvat-Türk
dostluğu
"Büyük Şükran
Belgesi"ni verdi.
Kendisini tebrik
ederiz.

Tarsus Amerikan Koleji'nde 132. kez aynı heyecan

Tarsus Amerikan Koleji, 132. yılında da aynı heyecan ve coşkuyla yeni eğitim öğretim yılına başladı.

Sağlık Eğitim Vakfı (SEV) tarafından yapılan talep üzerine TAC '74 Refik Kutluer ve TAC '84 Rasim Küçük Kurt'un girişimleriyle

bir süre Anıtkabir'de dalgalanmış olan ve 30 Ağustos 2019'da yenisiyle değiştirilen özel bayrak, Tarsus Amerikan Koleji öğrencileri tarafından her yıl açılış töreninde dalgalanmak üzere teslim alınmıştır.

Bugün Stickler'da dalgalanan

yüce bayrağımız, gururla okulumuzda sergilenmeye devam edilecektir.

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği olarak TAC idarecilerine, öğretmenlerine, çalışanlarına ve öğrencilerine başarılı ve mutlu bir yıl dileriz.

TARSUS SEV İLKÖĞRETİM OKULLARINDA YENİ EĞİTİM ÖĞRETİM YILI BAŞLADI

2019-2020 eğitim öğretim yılı, 9 Eylül Pazartesi günü yapılan açılış töreni ile başladı. Sağlık ve Eğitim Vakfı mütevelli heyeti başkanı ve mütevellilerin, yönetim kurulu başkanı ve yönetim kurulu üyelerinin, öğrencilerin, öğretmenlerin, velilerin ve mezunların katılımıyla gerçekleştirildi.

şen açılış töreninde İlkokul Müdürü Çiğdem Özyürekoğlu, Ortaokul Müdürü Ayfer Aydın, Sağlık ve Eğitim Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Mehmet Yaltır, duygu ve düşüncelerini dile getirdi. Konuşmaların ardından yeni eğitim öğretim yılında Tarsus SEV Okulları'nda görev başlayan öğretmenler tanıştı.

İlkokul ve ortaokuldan mezun olan öğrenciler, arkadaşlarıyla duygularını paylaştı. Bir önceki eğitim öğretim yılında Tarsus SEV Okulları'nda gerçekleştirilen etkinliklerden oluşan barkovizyon gösterisi ile açılış töreni sona erdi.

Yeni eğitim öğretim yılında tüm öğrencilere başarılar dileriz.

Cumhuriyet'imizin

Metehan Özbaşaran TAC '97

Cumhuriyet'imizin 96. yılını 19 Ekim akşamı Adana Divan Otel'de 300'e yakın mezunumuz ile birlikte kutladık.

TAC Mezunlar Derneği Adana

Şubemizin 5'sini düzenlediği Cumhuriyet Balomuzda ilgi çok yüksekti. Özellikle yurt dışından ve şehir dışından katılımların en yüksek olduğu baloyu yaşadık. Her geçen yıl daha da profesyonelleşen organizasyon, bu yıl şube üyelerinin ve gönüllülerin titiz çalışmaları ile görkemli

bir davete dönüştü.

Her anı büyük bir özenle ve dikkatle hazırlanmış balomuzda, bu yıl mezuniyetlerinin 30. yılını kutlayacak olan '90 mezunlarımızın damgalarını vurduklarını söylemeden geçemeyeceğim. Gerek katılım sayıları ile gerekse sponsorluklarıyla

96. yılını kutladık

bu yılın rekor dönemi oldular. Bu dönem şube yönetiminde olmadığı hâlde bizlere her anlamda destek veren, geçmiş dönem Başkan'ımız Mehmet Özel'e ('90); özellikle ana sponsorumuz olmasına vesile olan, müthiş fikirler üreten ve organizas-

yona birebir emek veren Mine Özülkü'ye ('90) ve de ana sponsorumuz Bio Sti Gmbh ortakları Talat Buğur ('90) ile Erkan İnan'a ('90) desteklerinden dolayı çok teşekkür ederiz.

Ayrıca, bu yıl rekor seviyede sponsor toplayan Şube Başkanı'mız

Emre Bozkırlı'nın ('92); oturma planından masaların düzenlenmesine, tahsilattan sponsorlarla ilgili her konuya koşuşturan, resmen üzerinden bir balo geçen Diledi Adıyaman'ın ('94); Mehmet Erdem gibi muazzam bir sesle eğlenmemize vesile olan dönem arkadaşım Gökalp Sofuoğlu'nun ('97); bilet satışlarını zıplatan Ahmet H. Özeltürkay'ın ('97); bizleri girişte karşılayan müzik grubunu, masalardaki çiçekleri ve narenciyeleri ayarlayan Bedia Gücüm'ün ('94); yönetimde canla başla çalışan Barış Yıldırım'ın ('13); olmazsa olmazımız, canımız Betül Ablamızın ve Nuran

Baykal'ın ve emeği geçen herkesin eline, koluna, yüreğine sağlık.

Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün bizlere emaneti olan Cumhuriyet'imize sahip çıkan, katılımlarıyla bu geceye neşe ve coşku katan tüm mezunlarımızın ayaklarına sağlık. Gecemizin geliri ile Tuğla Fonu'na ve Spor Kulübü'ne katkı sağlayan diğer tüm sponsorlarımıza da teşekkürü bir borç biliriz.

Ata'mızın bizlere hediyesi olan bu güzel ülkeye ve Cumhuriyet'ine sahip çıkan, yaşayan ve yaşatan, sonraki nesillere ve hatta yöremizdeki birçok sosyal gruplara örnek

teşkil eden Tarsus Amerikan Koleji'nin mezunu olmaktan gurur duyduğumuz bir geceyi daha birlikte tamamladık.

Bu camiaya ait olmanın ne büyük bir ayrıcalık olduğunu hissettiğimiz, daha nice güzel günlerde ve Cumhuriyet'imizi birlikte yaşatacağımız etkinliklerimizde beraber olmak dileklerimizle.

TAC Adana Ulukışla Elma Bahçesi Etkinliği

Diledi Adıyaman TAC '94

Üç yıl önce '73 mezunumuz Bülent Özler Ağabey'imizin bizi Ulukışla'daki Elma Bahçesi'ne davet etmesi ile başlayan gezimiz o kadar güzel, o kadar eğlenceli, keyifli, maveralı ve bir o kadar da eğitici oldu ki bu etkinliğimizi gelenekselleştirerek her yıl aynı tarihlerde düzenler olduk.

Eylül ayının son hafta sonu sabah erkenden buluşma yerin-

de toplanan grubu, yaklaşık iki buçuk saat sonra Bülent Ağabey'imiz ve çalışma arkadaşları muhteşem bir sofraya ile Avrupa'nın en büyük meyve bahçelerinden biri olan Almula Tarım'da karşıladı. İlk kez gelenler için kısa bir elma çeşidi bilgilendirmesi ve çevre tanıtımından sonra, yeniden servis araçlarına binilerek elma ağaçlarının bulunduğu bahçelere gidildi.

Bahçelerde elmaların nasıl

bir emek, özen ve zahmet ile yetiştirildiklerine şahit olup onları bizzat ellerimiz ile dalından koparıp toplama keyfine nail olduk.

Bir yandan toplayıp bir yandan yedik. Yedikçe içimiz kıyıldı, daha da acıktık! Tekrar tesis bölgesine döndüğümüzde gözü gönü bol,

yüce yürekli Bülent Ağabey'imizin her birimiz için hazırlattığı elma kasalarını da yüklenip oradan yemeğe geçtik.

Rivayete göre, böyle öğretici bir grubun varlığını duyan civar bahçe sahipleri, elmalarını erkenden toplatmış.

Toroslar'ın eteklerinde bol oksijenli, bol etli ve her daim "başımızda bir BÜYÜK"ün olduğu muhteşem bir ziyafet veren Bülent Ağabey'imize, katılımları ile TAC ailesindeki anılarımıza bir yenisini ekleyen tüm hocalarımıza ve mezunlarımıza çok teşekkür ederiz.

Geleneksel Elma Bahçesi etkinliğimizin daha nicelerini hep birlikte gerçekleştirmek dileklerimizle.

2019 Balo Sponsorları

Bio+STI

Swiss Technology of Implantology and Biomaterials GmbH

Tar-Sha
International
"Worthy Carry"

www.tar-sha.com

btd

SEPAŞ
PLASTİK SAN. ve TİC. A.Ş.
"Kalitemizle Farklıyız..."

Tel: 0322 394 46 36
www.sepasplastik.com.tr

0534 892 99 59
www.tarikznursal.com.tr

EMİN ÖZGÜR '92

TAC '92 MEZUNLARI / DUBAİ

PROF.DR.ERTUĞRUL SEYREK '77 VE DR.NESLİŞAH SEYREK '11

AKALA PAMUK-HÜSEYİN BÜYÜKYURTSEVER '91

MEHMET NANE TAC '84

TAC MEZUNLARI /DUBAİ

SOFUOĞLU ZİRAİ İŞLETMESİ

TİBET KAĞIZMAN '87

**GÜNEŞ
TURİZM**

ÖZEL
MÜHENDİSLİK

teknofish

ACIBADEM

ur-sa
Plastik Ambalaj ve Tekstil A.Ş.

**ALEV
DİKİCİ**
BASIM VE AMBALAJ SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

SIRA	UNVAN
1	BIO + STI SWISS TECHNOLOGY OF IMPLANTOLOGY AND BIOMATERIALS GMBH
2	TAR-SHA INTERNATIONAL
3	BTD TEKSTİL SANAYİ VE TİCARET A.Ş.
4	ULUSOY TEKSTİL SAN.VE TİC.A.Ş.
5	YZD ELEKTRİK LTD.ŞTİ.
6	PAŞAM TAŞIMACILIK LTD.ŞTİ.
7	MERSİN UN SANAYİ VE TİC.A.Ş.
8	TEKNOFISH
9	GÜNEŞ TURİZM VE SEYAHAT HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.
10	EMİN ÖZGÜR
11	ACIBADEM SAĞLIK HİZMETLERİ TİC.A.Ş.
12	TAC '92 MEZUNLARI /DUBAİ
13	PROF.DR.ERTUĞRUL SEYREK VE DR.NESLİŞAH SEYREK
14	SEPAŞ PLASTİK A.Ş.
15	MEHMET ÖZEL MÜHENDİSLİK TİC.LTD.ŞTİ.
16	UR-SA PLASTİK AMBALAJ VE TEKSTİL A.Ş.
17	ENDOSLIM SAĞLIK HİZMETLERİ TİC.LTD.ŞTİ.
18	TZN-PROF.DR.TARIK ZAFER NURSAL
19	AKALA PAMUK-HÜSEYİN BÜYÜKYURTSEVER
20	TİBET KAĞIZMAN
21	SOFUOĞLU ZİRAİ İŞLETMESİ
22	TAC MEZUNLARI /DUBAİ
23	MEHMET NANE TAC 84
24	ALEV DİKİCİ BASIM VE AMBALAJ SAN.VE TİC.LTD.ŞTİ.

63 yıllık dostlar bir arada

Erdoğan Kaynak TAC '63

Sene 1956. Bundan tam 63 yıl önce. Sınavı kazanan bir grup genç Tarsus Amerikan Koleji'ne kayıt yaptırırken, bir diğer grup da Talas Amerikan Ortaokulu'na kayıt yaptırıyor. Bu iki grup 1960 yılında Tarsus Amerikan Koleji'nde bir araya geliyor. 1963 yılında da mezun oluyorlar.

Geldik 2019 yılına. Tamı tamına 63 yıl sonra TAC '63'lü gençler Bodrum'da bir araya geliyor.

Tarih 23 Eylül 2019. Akşam ye-

meği Gündoğan'da Oğuz Ergin arkadaşımızın sitesinde Suat Usta'nın Yeri'nde yeniyor. Okul anıları tazeleniyor gecenin ilerleyen saatlerinde. 24 Eylül Salı akşamı Türkbükü'nde akşam yemeğinde tekrar bir araya gelmek üzere Gündoğan'dan ayrılıyor Yılmaz Ağabey'imizin arabası ile.

24 Eylül Salı gündüzünde Türkbükü sahilinde denizin tadını çıkarıyoruz. Tavla partisi düzenliyoruz. Akşam yemeği hazırlığı telaşı var Akar Başkan'da. Arkadaşlarımızın isteklerini, siparişlerini yerine ge-

tirtmeye çalışıyor işletmenin sahibi Necati Bey ve Gül Hanım'la görüşerek.

Gündoğan grubu geliyor. Masalara yerleşiyoruz. Mükellef bir sofraya donatmış Gül Hanım Necati Bey'le. Hafif hafif yağmur çiseleyiyor. Tente bizi koruyor. Denizin dalga hışırtısı, kadehlerin sesine karışıyor. Neşe içinde geçen yemek sonrası Gündoğan'a uğurluyoruz dostları. Gecenin ilerleyen saatlerinde Jo Ann, Akar, Yılmaz Ağabeyler ve Erdoğan; Gül Hanım'ın ikramı olan dondurmaya mideye indirdik. Jo Ann'in getirdiği oyun kâğıtları ile birkaç el konken çevirdik. Ve odalarımıza çekildik. Gece gök gürültüsü, şimşek ve şiddetli yağmurla geçti. Ama ne yağmur! Beni almaya gelen kızım Gül'le zar zor arabaya binebildik. Yollar sel gibi. Adabükü'ne doğru yol alırken yoldan çıkmış çok sayıda araç gördük. Kahvaltıyı Adabükü'nde yaptık kızım ile. Ve Adana uçağını yakalamak üzere Milas Havalimanı. Gül'le vedalaşıp uçağa geçiyorum. 63 yıllık dostlarımızla beraber olmanın mutluluğu ile Adana'ya doğru havalanıyorum.

50 yılı aşan arkadaşlığımızı Çamlıyayla'da pekiştirdik

Ziya Domanıç TAC '72

'72 mezunları olarak bundan 55 yıl önce tanışmışız. Dile kolay! Yıllar ilerleyip emekliliğin tadını çıkaranlar çoğaldıkça, birlikte olmak isteğimiz ve imkânımız çoğalıyor.

Bu fırsatları da kaçırmıyoruz. 45. mezuniyet kutlamamızı Çamlıyayla'da yapmış ve çok eğlenmiş-tik. Yaylanın en güzel mevkiinde okulun evi olması da bambaşka bir ayrıcalık idi.

İstanbul, Ankara, Bursa, Mersin ve Adana'dan 15 kadar '72 ve '72 dostları yine bir araya geldik. Önce Adana'da gece âlemine aktık. Me-

zuniyet sonrasında müzik yeteneğine odaklanan sevgili Cem Bay-san'ın hem coşturan hem de duygulandıran repertuvarı ile Norths-hields'de unutulmaz bir gece yaşadık. Kendisine gözlerimizle nazarlık taktık, enerjisine hayran kaldık. Bu güzel geceyi müthiş tango gösterisiyle taçlandıran Ahmet Özşahin ve kavalyesine hayranlık ve teşekkürlerimizi sunduk.

Ertesi sabah rotamız Çamlıyayla idi. Sevgili Betül'ün yönetiminde oluşturulan yayla lezzetleri ile iki gün geçirdik. Çoğunuzun tahmin edeceği gibi fındık lahmacun, fırında tepsi kuşbaşı ve kıy- ma, humus, tarator... Ve limitsiz sohbet vardı. Yayla evi, son birkaç

yılda çok başarılı bir tadilat geçirmiş. Böyle bir mekânı kullanma imkânımızın olması da bambaşka bir şans.

Son olarak, Çamlıyayla'ya kazandırdığı örnek tesisinde bizi ağırlayan sevgili Alp'e de teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Cuma sabahı başlayan dostluk festivalimiz, pazartesi akşamı dönüş yolculuğumuz ile sona erdi. Şimdilik tabii. Bizde bu dostluk, yaylada o güzellik olduktan sonra bu dizi yıllar boyu devam edecektir.

Sevgili Betül'e, Alp'e ve bizlere müthiş bir ev sahipliği yapan Adanalı arkadaşlarımıza bir kez daha teşekkürlerimizi sunuyoruz.

TAC '74 Göcek Buluşması

Esat Yürekli TAC '74

Bu yıl, gene eylülün son hafta sonu Göcek'te buluştuk. Ev sahipliğini Alp Ötüş kardeşimiz üstlendi. Bu yıl, beklenilenden daha fazla arkadaş geldi. Toplamda 13 kişi olduk.

1975'liler de birkaç gün öncesinde Sarıgerme'de buluştular. 1976'lılar bizimle aynı günlerde tekne turuna çıktılar. Yani her yer Tarsus'tu!

Fethiye, Göcek ve yöreleri doğal olarak yıllık toplantılar için çok uygun. Havasından ve denizinden bir kere nasibini alan tekrar gelmek istiyor. Bizim grup toplantıların merkezi de Alp'in evinin güzel bahçesinde oldu. Burada buluşuldu ve önemli kararlar verildi. Tabii en önemli karar, o gün nerede kahvaltı yapıp denize girileceği. Biz Göcek adasını beğeniyor ve deniz

için oraya gidiyoruz. Göcek iskelesinden kalkan teknelerle gidiliyor. Adanın plajı var ve ağaçlar altında. İki kardeş işletiyor ve çok temiz.

Bahadır Özdemir kardeşimizin ısrarla üstlendiği Akyaka ziyafeti, pazar gününe denk geldi. Her zamanki gibi Bahadır, her şeyi mükemmel hazırlatmış: Fermente üzüm ve anason suyunun yanında sekiz kiloluk Kaya başlığı ilaç gibi geldi.

Bu yıl ilk olarak Turgay Gümüş kardeşimizin Çeşme'de kendi ürettiği şaraplarının degüstasyonuna imkânımız oldu. Turgay, iki yıldır Çeşme'deki bağlarından rose ve kırmızı şarap üretimine başladı. Şirin (Rose) ve Fidan (Kırmızı) şarapları üretiyor. İkisi de mükemmel. Şirin'de Çeşme'nin serin ve çiçek kokulu havasını yakaladık. Fidan'daki hafif kuru üzüm kokusu, kırmızı sek şaraba çok yakışmış.

Her ikisi de süper terazide bir içim veriyor. Gelelim en güzel noktaya: Kesinlikle baş ağrısı yapmıyor. Burada Turgay'ın çok hassas davranması, şarabı en doğal hâlinde üretmesi ve şişeleme büyük etken.

1976'lılar da Fidan'dan nasiplemini aldılar. Koliyi tur teknelerini beklerken teslim ettik. Teker teker teşekkür ettikleri için burada isimlerini veriyorum: Sait, Murat, Çelik, Timur, Ahmet, Baran, İbrahim, Melih, Hüseyin, Recai, Emre. Hepsine afiyet şeker olsun.

Murat, kaderin güzel cilvesi, hem 76'lılara hem de bizim gruba katıldı. Aramızda Siri'yi kullanan tek kardeşimiz, fakat narenciye konusunda Siri'ye ders verebilir.

Bizim gruptan Necah bu yıl gelemedi, "Seneye gelmez isem bir yemek de benden olsun." demedi tabii, ama üzüldüğünü ifade etti.

Kemal, okuldan güzel haberleri ilettili ve Namrun için rezervasyonların açık olduğunu belirtti. Bu sene de bizim gruptan Namrun yolcuları çıkar diye düşünüyoruz.

Sürpriz ziyaretçi Suat, Fethiye'de işlettiği otelden ucuz sarhoş İngilizleri nasıl gecenin bir vakti otelin kapısının önüne koyduğunu anlattı. Çok güldük.

Geçen yıl THY'den emekli olan Uğur, bitmez tükenmez havacılık sorularımızı bıkmadan usanma-

dan teker teker cevapladı. Tabii bu arada çalışırken kaldığı bütün dünya şehirlerinde yaptıklarını, kültür turlarını ve değişik ülke insanların nasıl davrandıklarını ince ince anlatması; Uğur'un belleğini bütün detayları ile koruduğunu ortaya çıkardı.

Orhan'ın 17 yıldır Kaş'ta aynı otelde tatil yapması, herkese onun bir istikrar abidesi olduğunu hissettirdi. Hüseyin, bizim nadir doktorlarımızdan. Hiç üşenmeden her sağlık sorumuza karşılık detaylı

bilgileri verdi. Mustafa, tabii ki dronu ile geldi fakat uçurmadan gitti. "Niye uçurmadın dronu Mustafa?" diye de sorulmadı. Seneye bu sorunun sorulmasına karar verildi.

Ekmel, her zaman olduğu gibi Kuşadası'ndaki evinden üç saatlik yolu, üç antik kent ve iki görülmeye değer yer gezerek gelmesinden ötürü nasıl 30 saate çıkardığını anlatınca lakabı "Indiana Jones" oldu. Nuri sürpriz yaptı ve son iki gün geldi, grup moderatörü ile beraber toplantı bitimi İzmir'e gitti. Gitmeden moderatörün Ferrari'sini de kullanıp denedi. "Vites zor falan geçiyor, bu araba bana uymadı." dedi.

Velhasıl çok neşeli bir toplantı oldu. Seneye daha çok katılımcı ile gene beraberiz.

İyi ki varsınız.

Deniz ve bolca sohbetle muhteşem bir hafta sonu

Kubilay Keçelioğlu TAC '75

İnsanın yaşı ilerledikçe eski dostluklar, eski dostlar daha da vazgeçilemez hâle geliyor. Hele bu dostluklar yarım asrı geride bırakmışsa... Hele ilk gençlik günleri Tarsus Amerikan Koleji gibi bir okulda paylaşıldıysa...

Bu yıl önce Namrun'da bir araya gelme fikriyle başlayan programımız sonra İbo'muzun Sarıgerme'deki Sevgi Otel'i'ne gitmeye dönüşüverdi.

19 Eylül'de Amerika'dan gelen Can Piyale ve Serdar Akçalı ile bir-

likte İbrahim Merze ve daha önceden gelmiş Hakan Mutlutürk'le Dalaman'da buluştuk. Dalaman'da üzerimizden uçakların geçtiği sahildeki bir lokantada şenliğimizi başlattık.

Ertesi gün Sevgi Otel'i'ndeki TAC '75'li sayısı; Aziz Köseoğlu, Can Piyale, Erdal Akdoğan, Fatih Görman, Hakan Mutlutürk, Hasan Yenigün, İbrahim Merze, Kubilay Keçelioğlu, Levent Onur, Mahmut Gök, Necati Güler, Sait Tosyalı, Serdar Akça-

lı, Dr. Tevfik Fikret Bulut ve Yavuz Sökün ile birlikte 15 kişiye çıkmıştı.

Deniz ve bolca sohbetle muhteşem bir hafta sonu yaşadık. Bu birlikteliğin unutulmaz olayı ise TAC Basketbol Takımı'nın Kaptanı Necati'nin, takımın afacan oyuncusu Hakan Mutlutürk'e formasını iade etmesiydi.

Biz, her ayın ilk salı günü İstanbul'da Dalyan Kulübü'nde toplanıyoruz.

Vaktiniz olursa bekleriz.

TAC '75 Sarıgerme tatilleri

Necati Güler TAC '75

TAC '75 sınıfı olarak Klassis'te ailelerle birlikte yaptığımız ilk buluşmamız olan "15. Yıl" buluşmasından beri her beş yılda düzenli olarak Tarsus'ta toplanmakta, her ayın ilk salı günü hem Adana'da hem İstanbul'da daha önceden belirlenmiş mekânlarda birlikte yemek yemekte, günün şartlarında mümkün olduğunca beraber olmaya çalışıyoruz. Kardeşliğimiz ve dostluklarımız yıllara meydan okumakta; artık iyiden iyiye, yalnız birer sınıf arkadaşından fazlası olduğumuzu, bizlere ve yakın çevremize daha da içten hissettirmekte.

Bütün bu buluşmaları, yemekleri bir tarafa bırakacak olursak; üniversiteden mezun olup çoluk çocuğa karıştığımız ilk yıllarda, aramızdan 6-7 ailenin hep birlikte

yaptığı Mavi Yolculuklar haricinde hiç beraber tatil yapmamıştık. Hâlbuki sınıf arkadaşımız İbrahim Merze, 11 yıldır Sarıgerme'de otel işletiyordu. İlki 2018'de olan bu "sınıf tatili"ne maalesef katılamamıştım. Ama o kadar çok hikâye dinledim ki birkaç ay önce, "Haydi yine Sarıgerme'ye gidelim" teklifine bu sefer ilk yazılanlardan biriydim.

20 Eylül Cuma akşamı Sarıger-

me'de İbrahim'in otelinde buluşmak üzere sözleştik. Kimimiz çarşambadan gidecek, hatta bir hafta kalıp bir sonraki çarşambaya kadar tatili uzatacak. Ama çoğunluk, 20-22 Eylül için rezervasyon yaptırmıştı. İstanbul'daki TÜBAD Turnuvaları ve Uluslararası Antrenör Semineri'ndeki görevim sebebiyle 20 Eylül gecesi saat 10 gibi otele vardığımda, bizimkileri hâlâ ye-

mekteyken yakaladım. Kadroyu tamamlamıştım, numara sırasıyla: Kubilay Keçelioğlu, Hakan Mutlu-türk, Fatih Görman, İbrahim Merze, Hasan Yenigün, Fikret Bulut, Erdal Akdoğan, Sait Tosyalı, Serdar Akçalı, Aziz Köseoğlu, Can Piyale, Necati Güler, Mahmut Gök, Yavuz Sökün ve Levent Onur.

Yemek oteldeydi ve güzeldi. Ancak ben vardıktan sonra, bir sürpriz ortaya çıktı. Hakan, erkenden gelip İbrahim'e özel bazı malzemeler aldırması ve "balık çorbası" hazırlamıştı. İçenlerin en az iki tabak içtiği, muhteşem bir balık çorbasıyla geceyi noktaladık. Ertesi gün tekerler erkenden dönecek, hep beraber Göçek'e gidecektik. Sabah kahvaltısını erkenden otelde yapıp, bir midibüsle Göçek'e gittik. Göçek'ten, İbrahim'in önceden ayarladığı bir tekneyle körfezde dolaşacak, bazı koylarda denize girecek, öğle yemeğimizi teknede yiyecek, akşamüzeri de tekrar otele dönecektik. Gününbirlik için yapılmış, güzel ve temiz bir tekne ve mürettebatla çok güzel bir gün geçirdik. Yedigimiz ızgaralar da lezzetliydi.

Akşamüzeri geri dönüş yolunda, yanımızdan geçen yelkenli tanıdık gelmişti. Bir iki telefon görüşmesinden sonra Mehmet Sacit Erdem ('79) olduğunu anladık. Ancak telefonla haberleşebildik ve maalesef buluşamadık. Meğerse

Sacit, bizim en son demirlediğimiz yeri öğrenip yanımıza geliyormuş, ama zamanlama tutmadı ve Sacit'le hasret gideremedik. Sacit'in bizim için önemi, TAC mezunu olmasından da öte, sınıf arkadaşımız Salim Erdem'in kardeşi olması. Hasret giderebilsek iyi olacaktı!

Otele varıp günün yorgunluğunu atmak için sıcak bir duştan sonra hep beraber, beldenin ana caddesinin üzerindeki bir lokantada, İbrahim'in hazırlattığı masadaki yerimizi aldık. Mezeler ve yemekler lezzetli, ortam çok güzeldi. Uzunlamasına bir masa etrafında 15 kişi olduğundan herkes birbiriyle konuşamıyordu, ama sohbet harikaydı. Gece yarısına doğru yemeği bitirip otele döndük ve otelin bahçesinde, havuz başındaki yerimizi aldık. Çaylarımızı ve kahvelerimizi içtikten sonra, az

kalan balık çorbasını da bitirdik. Sabah kahvaltıda buluşmak üzere, herkes odasına çekildi. Günün yorgunluğundan, hemen uyumuşum.

Pazar sabahı mükellef bir kahvaltıdan sonra, yine havuz başında çay ve kahve içerken sohbet tekrar koyulaştı. Aramızdan ayrılan Necat Köylüoğlu, Celal Öğretmengil, Bora Aktan, Murat Yörüng ve hatta daha Prep'in yazında, maalesef bir trafik kazasında kaybettiğimiz Ümit'i hatırlayıp sevgi ve saygıyla anarak tatilimizi sonlandırdık. Herkes ayrı ayrı döneceğinden uçak saatleri karşılaştırıldı ve yakın saatlerde uçanlar, havalimanına doğru hareket ettiler. Hakan da arabasıyla Antalya'ya dönmek üzere, yola çıktı.

Kubilay, Fatih ve Mahmut Çarşamba'ya kadar, ben de bir gün daha kalmaya karar verdiğimizden otelde kaldık. O akşam Kubilay'la ikimiz, otelin yakınındaki bir "ev yemekleri" lokantasında yemeğimizi yedik. Tekrar havuz başındaki yerimizi alıp, Fatih ve Mahmut'un da katılımıyla havuz başındaki çay ve kahve keyfimizle geceyi sonlandırdık.

Sabahki enfes kahvaltıdan sonra ben de Kubilay, Fatih ve Mahmut'u bırakıp Dalaman Havalimanı'na doğru yola çıktım. "45. Yıl Homecoming"i, sonrasında da 18 Eylül 2020'de tekrar Sarıgerme'de buluşmak üzere.

TAC '83 Yayla Buluşması

Kürşat Özşahin TAC '83

Birkaç yıldır yayla buluşmalarımız geleneksel hâle geliyor. Sanki ikinci bir "Reunion" gibi. Haftalar öncesinde Gül Sarı önderliğinde hazırlıklar yapılıyor. Planlamalar; kim kaç kişi gelecek, kim kimle kalacak, Atdağı Restoran'daki menüde pideler kaşarlı mı olacak sucuklu mu? Fasılda nihavent mi söylensin kürdilihicazkâr mı? Çift kişilik odada tek kalmak isteyenler, tek kişilik odada çift kalmak isteyenler... Cuma mı gelinsin cumartesi mi? Sizde mi birleşelim bizde mi birleşelim? Demokratik sosyalizm mi sosyal demokrasi mi?

Bunun ardına işin mali tarafı başlar. Yukarıda bahsedilen kişisel konaklama tercihlerine göre ücret belirlenir. Ardından Gül Sarı'nın IBAN yollama olayı ve heyecan içinde kimlerin ödeme yapacağını beklemek... Ödeme yapan "geliyor" olarak kabul edilir. Ancak her '83 mezunu bilir ki bir mezun ödeme olmadan da bu toplantıya katıldığında yiyecek bir lokması, içecek bir kadehi, kendine açılmış sevgi dolu kucaklar ve sınırsız mavra olacaktır.

Bu sene sevgili eşim Esin Hanım sorguya başladı:

- Kimler geliyor bakalım?
- Hayatım işte, bildiğin TAC '83 ekibi.
- Ben tanıyor muyum?
- Yaklaşık 25 yıldır.
- Hmmm... Kaç gün kalacaksın peki?
- İstersen sen de gel hayatım.
- Bilmem ki... Ama madem ısrar ediyorsun...

İnsanlar cumadan akın etmeye başlamışlardı, biz ancak cumartesi katılabilecektik. Cumartesi öğle vakti arabaya binip iki saat sonra Namrun'a ulaştık. Hava sıcaktı, an-

cak yayla olduğu için gölgeler idare ediyordu. '83 ekibi bir çardak altında toplanmıştı. Sofra dolup boşalıyordu. Bizden başka Jorj ve eşi Sheila, Ender, Musti, Hayri Aydın, Cemil Özden (Kanada'dan gelmişti), Ramazan (Tarsus'tan gelmişti) Gül, Serdar (uyuyordu), Sıdika (akşam katılacaktı).

'83 krizi korkutuyordu beni. Yan tarafta bir masa daha vardı. '77 mezunları imiş. Sessiz duruyorlardı. Veya biz çok gürültü yapıyorduk. Kadehler boşaldıkça muhabbet koyulaştı ve daha zevkli hâle geldi. En güzel sürpriz ise Ender'in ısrarlarına dayanamayan Bekir Gürleyik'in

eşi ile beraber Antakya'dan yola çıktığı haberi oldu. Şarkılar şenlenmişti iyice.

SAÇLARIN TARUMAR GÖZLERİNDE NEM, UNUT BENİ KALBİMDEKİ HİCRANLA YALNIZ KALAYIM... Sonra BİR İHTİMAL DAHA VAR, ŞARKILAR SENİ SÖYLER DİLLERDE NAĞME ADIN... Rasttan nihavende geçmiştik. Hayri Aydın'ın ney ile yaptığı kürdilihicazkâr peşrevinden sonra da AVUÇLARIMDA HÂLÂ SICAKLIĞIN VAR, BİR KENDİ GİBİ ZALİMİ SEVMİŞ, SENİ BEN ELLERİN OLSUN DİYE Mİ SEVDİM, KALBİME KOY BAŞINI DOKTOR... Bir hüzzam kaçmış araya.

Yanımda Keçi Musti, şarkıları devamlı detone hâlde, makama uymadan ve sözlerini bilmediği için neolojizm (bkz. Psikiyatri; yeni kelimeler uydurmak) yaparak söylüyordu. Hava soğuyordu.

Sonra yemek servisi başladı. Önden harika bir biberli ekmek. Gül yapmıştı. (Gül, bu işten para kazanmalısın.) Sonra çok güzel bir tavuk, humus, süs biberi, siyah et, sucuk, salata. Ardına benim olduğum her toplantının değişmezi KAYINVALİDEMİN AYAKKABISI MAVRASİ-VERSİYON 11 ve BEYAZ ARABA MAVRASİ.

Okuldan anılar. Bakkaloğlu'nun "Bırakınız gelsin" mavrası, "Ho-o-camız geldi" mavrası. Fıkralar,

"Peki bu kapıyı nasıl çaldım ben?", "Güldü o"...

Arabesk faslı başladı. Babalar, son dönemin gözdelerinden Serkan Kaya, GEREKİYORSA YALANCININ BİRİNE SARILIRIM...

'83 mezunlarının bir özelliği var. Neşe içinde bir araya gelmez ancak saatler ilerleyip anılar ve mavra Nirvana yaptıktan sonra herkese bir suskunluk çöker. Yaşadığımız o harika günlerin asla geri gelmeyecek olması, dikte edici bir nostalji hâline gelir. Herkes durgunlaşır, mahzunlaşır. Diğer dönem mezunları da aynı şeyi hissediyorlar mı bilmiyorum ama bu panik atak gibi bir şey. Buna '83 krizi diyorum ben.

Derken Bekir Gürleyik ve eşi Güven Hanım geldiler. '83, krizden kurtuldu. Bekir'e ve eşine sofralar hazırlandı. Bekir'in insanlara bulaşan bir sakinliği vardı, bu nedenle okulda bazı yersiz lakaplar almıştı. Masada oturan her bir '83'lüye baktığımda aslında ne kadar "compound" bir ekip olduğumuzu görüyordum. Binlerce kilometre uzakta olsak bile '83 nöral network'ünde hepimiz oradaydık sanki.

"WE MAY BE OCEANS AWAY, BUT WE ALL HEAR WHAT WE SAY"

Hava iyice soğumuştur. Herkes üstüne kazak ve hırka almıştı. Herkes önüne bakıyordu -'83 krizi işte. Uzaktan harika bir ses söylüyordu: "KAPIN HER ÇALINDIKÇA O MUDUR DİYECEKSİN".

Geç saatlerde odalarımıza dağıldık.

Eşim Esin Hanım bana sordu: "Orada çok mutlu idiniz, değil mi?"

Sabah herkes suskundu. Ayrılma vakti gelmişti. Çabuk bir kahvaltı ve Türk kahvesinden sonra yollara koyulmadan önce birbirimize sarılıp vedalaştık.

Ayrılıyorduk ancak ayrışmadan, hep bir arada idik.

TAC işte...

TAC '77 Namrun Buluşması

11-13 Ekim 2019

Adnan Nail Efendioğlu '77

Her şey, Seçkin Yücel'in "Özledim, görüşelim." dileği ile başladı. Telefonlar çalıştı, Cüneyt Cezairli WhatsApp NAMRUN grubunu oluşturdu.

Bu güzel buluşmaya sekiz kişi katıldı. Diğer narçiceği arkadaşlar çok yoğundu sanırım. Özellikle Mersin ve Adana'da yaşayan kardeşlerimiz.

Seçkin Yücel Bursa'dan, Haldun Gedizşener ve Cüneyt Cezairli İstanbul'dan, Aydın İzgialp Şanlıurfa'dan, Abdullah Talas Mersin'den, Bülent Tüzün Çanakkale'den, Arif Bilgiç ve ben Nail Efendioğlu Akya/Gökova'dan geldik.

11 Ekim Cuma öğleden sonra saat 3'te Tarsus Eyüp'te rakı açılmış,

fındık lahmacunlar masaya gelmişti. Kucaklaşma, kavuşma, hal hatır faslından sonra Atdağı'nda akşam yemeği yedik (Nasıl yediyssek!) ve Alp kardeşimizin oteli Esamet Hanım Konakları'na yerleştik.

Cumartesi tam gün, pazar da öğlene kadar doya doya gezdik, yedik içtik, muhabbet ettik, mavra attık. Hava güzel, dostluk güzel, otel güzel, yiyecekler güzeldi.

'83 mezunu kardeşlerimiz oradaydı. Onlarla hasbıhal ettik. Sevgili Akar Ağabey'imizi görüp kucaklaştık. Pazar günü '72'li ağabeylerimiz intikal etti. Onlarla da kucaklaşma ve sohbet etme fırsatını bulduk. Altı ay sonra yeni bir okazyonda buluşmak üzere Adana 5 Ocak'tan Ersin kardeşimizin yanından dağıldık.

11-16 Eylül 2019'da bir kısım TAC '86 Selimiye'de Badem Tatil Evi'nde idi

Doğan Gözde Özgödek TAC '86

Sevgili TAC,
Biz TAC'liler bir araya gelince dünya duruyor. Hele aynı dönemin kardeşleri isek, bu durumun etkisi katlanıyor.

Malum, '86 Tanju Olcar ve sevgili eşi Nebiye ile sevgili ortaklarının, Marmaris-Selimiye'de enfes bir butik otelleri var. Bugüne kadar pek çok TAC'li de bu güzel mekânı ziyaret etmiştir. Biz, ilk kez 2018 Eylül'ünde gittik. Yine bir TAC '86 mini buluşması idi.

O kadar keyifli idi ki "Her sene, aynı zaman diliminde yapalım." dedik.

Geldi 2019'un Eylül'ü. Ben ve Meltem Ankara'dan, Cem ve Elif ile kızları Naz Amsterdam'dan, Müge ve ablası Gamze Bodrum'dan, Can ve Bahar İzmir'den, Hakan Alpagül Antalya'dan, Tanju ve Nebiye ile buluşmak için Selimiye'ye geldik.

Selimiye'nin akşa-

mı bir güzel, Badem Tatil Evi'ne gidenler bilir. Tepeden muhteşem Selimiye manzarası ile hâkim konumda. Bize zaten mavra lazım, ama mavrayı da Badem'in bahçesinden Selimiye manzarasına karşı yapmak ayrı bir güzel oluyor. Bizim Baler'in "Kahve Molası" albümü de bize eşlik ediyor.

Ertesi sabah, Badem Tatil Evi'nin sadece tekne ile ulaşılan özel plajına doğru yola çıkıyoruz. Kısa bir yolculuk sonrası, otel müşterilerine özel kumsalda muhabbet devam ediyor. Yeme-içme servisi aralıksız, ancak öğleden sonra servisi yapılan midye dolmanın ve kalamarın tadı bir başka oldu doğrusu. Kıyıya dönünce, Selimiye'de

gezinti... Çok çok güzel bir köy bu Selimiye hakikaten. Akşam, otelde Can'ın ikramı olan viskiyi de hallediyoruz.

Sonraki gün hava daha da güzel, deniz daha da keyifli. Akşam ise Kumsal'da mangalda sucuk partisi, Selimiye çarşı içi muhabbeti, gece uzun süren sohbet. Dedik ya canlar bir araya gelmiş, biter mi o muhabbet?

Pazar günü yavaş yavaş ekibten dönüş yoluna çıkanlar ayrılıyor. Ancak önce Refika Müge'nin doğum günü kutlanıyor. Müge'nin doğum günü kutlaması iki senedir Selimiye'nin ayrılmaz bir parçası oldu. Nicelerine birlikte inşallah.

Pazar akşamı Tanju ve Nebiye, Meltem'le beni aldı; Selimiye köy içinde Giritimu meyhanesine götürdü. Hakikaten güzel ve keyifli bir mekân.

Pazartesi bize de dönüş yolu gözüktü, ev sahiplerimize veda ediyoruz.

Hoşça kal Selimiye, seneye görüşürüz inşallah.

TAC '81 NAMRUN'DA

TAC '86 BOĞSAK'DA

Mavra 90 Goes Local

'90 döneminin Adanalı / Yatılılarından meydana gelen alt teşekkülü Mavra 90, her yıl en az iki kez gerçekleşen geleneksel gezilerinin 9.'sunu 4-6 Ekim 2019 tarihlerinde gerçekleştirdi.

Ozan Ç. Aktamış TAC '90

An Unexpected Journey: Adana-Tarsus-Namrun

Bir insanın herhalde en son planlayacağı turistik seyahat, kendi memleketine yapacağıdır. Her ne kadar "evim" dediği noktalardan oluşan bir rotada tura çıkma fikri absürt gelse de, başladıktan sonra ne kadar doğru bir karar verdiğimizizi anlamıştık. Kendi evine turist gözüyle bakmak, aynı zamanda insanı iç yolculuğa da çıkaran bir deneyim oldu.

Kazbaşı, Güveç ve Adana Son Kontrol Toplantısı

17 kişiden oluşan Mavra 90, 15 mevcuduyla cumartesi ve pazar günü aksiyon planını gözden geçirmek için cuma akşamından Mahfesiğmaz Kazbaşı Restoran'ta hazır bulundu ve tabii ki gezinin ayrıntılarını son bir kez gözden geçirmede. Gezi için ısınma turları başlamış, Ercan Acımuş'ın önerisi ile gelinen mekândaki kazbaşları, rakı eşliğinde ve afiyetle mideye indirilmişti.

Sabah için kötü, seyahatin ateşlenmesi için güzel haber.

Rehberle kendi evini gezmek:
St. Paul Kilisesi, Hz. Danyal Makamı,

Şahmeran Hamamı, St. Paul Kuyusu, Roma Yolu...

"Neden cumadan buluştuk? Tüm enerjimiz tükendi!" serzenişlerinin yükseldiği bir cumartesi sabahı Adana'dan hareket sonrası Yenice'de sıkma rutinini tamamlayıp Stickler önünde geziyi idrak etmeye başladık. Sadık Paşa Konağı Sergi Salonu'nda Nihat Arıkan Ağabey'imizin heykel sergisini gezdik-

ten sonra artık Tarsus sokaklarındaydık.

Aslında Tarsus'ta bir kısım tarihi yerleri her birimiz zaman zaman gezmişizdir. Bu sefer ilginç olan; belli bir program içerisinde rehberimizin folklorik öğelerle, Tarsus'a özgü hikâyelerle süslediği bir anlatımla tarihi yerleri, neredeyse hiç birini atlamadan bize gezdirmesiydi. Hem turist hem de

çokça rehber olduğumuz hoş bir süreç...

Fındık lahmacun, humus ve şalgam ile dengelenen açık hava maratonu sonrası artık Namrun'a gitmeye hazırдық.

Esamet Hanım Konakları: Yerdeki bir çukurda bir Hobbit yaşırdı...

Yayla yolunda eğlenceli bir seyahat sonrası nihayet 2002 mezonu kardeşimiz Alp Erdem'in sahibi olduğu, Shire kadar huzurlu

Esamet Hanım Konakları'ndaydık. Herkese açık olan ve pek tabii ki doğal olarak yarı TAC Oteli vasfındaki konaklarda Ercan Acımuş'ın özel olarak getirttiği (Kendisi bu gezide organizatörlük görevini üstlenmiş ve eksiksiz yerine getirmiş dönem arkadaşımızdır.) son derece yetkin bir fasıl ekibiyle zaman zaman çamların altına taşan unutulmaz bir yemek daha hatıralarımıza eklenmiş oldu.

Baştepe: Mordor'daki Gözlem Şatosu

Pazar sabahı çok yorgun ve gitmeye hazırlanırken gezinin en özel kısmını veda öncesi yaşayacağımızı tabii ki bilmiyorduk. Çok meşakkatli kıvrımlarla dolu, yaklaşık

1000 metrelik heyecanlı bir tırmanış sonrası 2000 metre irtifadaki Baştepe gözetleme zirvesindeydik. Kelimenin tam anlamıyla dünyanın tepesinde olduğumuzu hissettiren, şatoya benzer taş gözetleme kulesi ile hepimiz sonsuz gibi görünen ormanları seyrederek konaklara orman yolundan yürüyerek inmek için zirveden aşağıya yola koyulduk. Tamamen vahşi ormanda şeklen kısa bir süre yürüyüp bizleri toparlayan minibüsle inişi sorunsuz tamamlamak bizleri oldukça rahatlatı.

Bir sonraki buluşmamızı şimdiden düşünürken, sanırım "en az şeyi bekleyip en fazla olanla karşılaşmak" bu Mavra '90 gezisini anlatan en doğru cümle olur.

Namrun yollarında 28 eski arkadaş

Yusuf Erkmen TAC '02

Tarsus Amerikan Koleji 2002 dönemi olarak en son 15. mezuniyet yılımızda, Homecoming'de topluca bir araya gelmiştik. Her ne kadar bireysel ya da küçük gruplar hâlinde tatil ve gezi planlarımız olduysa da bu iki yıl içinde, toplu bir organizasyon düzenleyememiştik. Dönem arkadaşımız Alp Erdem'in Namrun'un merke-

zinde açmış olduğu oteli Esamet Hanım Konakları, bizim için çok iyi bir bahane oldu. Aylar öncesinde isimlerimizi listeye yazdırmaya başladık. Adana, Mersin ve Tarsus'tan ismini yazdıranlar olduğu gibi İstanbul ve hatta Stokholm'den gelen dönem arkadaşlarımız bile vardı.

4 Ekim Cuma günü yollara düştü ve de Esamet Hanım Konakları'na giriş yaptık. Ev şeklinde tasarlanmış odalarımıza

dağıldık. Gayet rahat ve kullanışlı idi. Hemen bahçeye çıkılıp Namrun'un güzel havasında muhabbetler başladı. Muhabbetler mangalda pişen yiyeceklerin araya girmesiyle dursaksasa da gece boyunca devam etti.

Ertesi gün Baştepe Yangın Gözetleme Kulesi'ne çıkarak eşsiz manzara önünde fotoğrafımızı çektirdik. Ardından güzel bir yürüyüş yaptık. Yürüyüşün sonunda acıkan 28 arkadaş, soluğu Atdağı Restoran'da aldık. Yemek eşliğinde muhabbet, gırgır şamata devam etti. Yemekten sonra otelimize geri döndük. Tüm gezi boyunca bol mavra atıldı, türlü türlü (!) şakalar yapıldı. Otelde bizimle birlikte TAC 1990 ağabeylerimizin de kalıyor olması bizim için güzel bir sürpriz oldu. Diğer bir sürpriz ise TAC Yayla Evi'nde kalan TAC 2024 kardeşlerimizin de ziyaretimize gelmesi oldu. Ayaküstü tanışıp konuştuk, topluca da bir fotoğraf çektirdik. Çok eğlenceli ve güzel bir hafta sonunu böylece tamamlamış olduk. Gelecek senenin programını şimdiden dönemce tartışmaya başladık. Alp Erdem arkadaşımıza da mükemmel ev sahipliği için teşekkür ederiz.

2002 Namrun'da buluştu

Alp Erdem TAC '02

2017 yazında Namrun'da hizmete açtığımız Esamet Hanım Konakları'nda bugüne kadar çok sayıda TAC mezunumuzu hem münferit olarak hem de dönem olarak ağırlamaktan çok keyif aldım. Açılışı hayatım boyunca hiç unutamayacağım; her şeyin Murphy'i gururlandıracak kadar yanlış gittiği kâbus hafta sonunda '72 ağabeylerimizle yapmıştık. Sağ olsunlar büyüklüklerini gösterip pek bir şeyi dert etmediler. O ilk açılışımızdan bugüne otelimizde misafir ettiğimiz TAC dönemlerinin ilki oldular. O günden bugüne yaklaşık üç sene içerisinde sayısız TAC mezununu ve dönemi ağırladık. En başta dönem olarak aklıma gelenler '72, '76, '77, '81, '82, '83, '89, '90, '95 ve daha birçoğu... Hepsini ağırlamaktan ayrı ayrı çok büyük keyif alsam da geçtiğimiz hafta sonu ağırladığım misafirlerimin yeri hep özel kalacak.

Üç sene sonunda "Artık yeter! O kadar dönem ağırladım bi' siz gelmediniz abi!" diye sitem ederek, ilk başta emrivaki şekilde de

olsa kendi dönemimi, 2002'yi yaylaya gelmeye ikna edebildim. Daha doğrusu ben programı yaptım ama kaç kişinin ciddi geleceği, bir türlü ciddi konuşma ortamını yakalayamadığımız WhatsApp grubunda organize olmaya çalıştığımızdan, son ana kadar bir türlü netleşmedi.

Kendi arkadaşlarını ağırlamanın en zor yanı, bir türlü ciddi bir şey konuşamamak herhâlde. Bu, en azından bizim dönem için böyle. Ama sanıyorum ki birçok dönemimizde de aynı zorluk oluyordur. Kaç kişinin gerçekten geleceği son ana kadar netleşme- se de grubumuz beni de şaşırtarak 30 kişiyi buldu.

"Yaylada torpil olmadan olur mu?!"

Kendi dönemime ev sahipliği yapmak, onları kendi otelimde ağırlıyor olmak gerçekten çok özel ve güzel bir histi. Tabii aynı zamanda diğer dönemlere kıyasla çok daha zordu. Kural koymanın anlamsızlığını hemen anlasam da bazı davranışlarına içim gitmeden edemedim. Özellikle hafta sonumuza damga vuran "torpil" mevzusuna. Sağ olsun

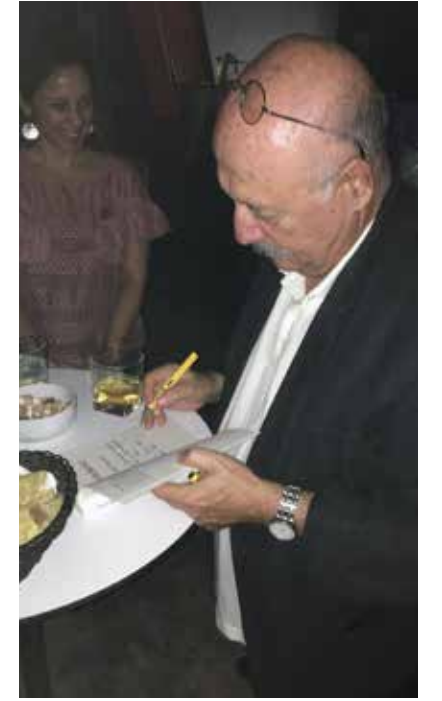
eski yaylacı arkadaşlarımız "Yaylada torpil olmadan olur mu?!" diyerek çocukluklarına atıfla hemen gidip bakkaldan bir avuç torpil alarak hafta sonu boyunca herkesin kabusu oldular. Hamakta uyuyanlara, yürüyüş yapan gruplara, sohbet edenlerin arasına atılan torpillerin sesi yaylada yankılandı. Herkesi o kadar paranoyak etti ki artık en sonunda boş fitilin yanma sesine duyarlı hâle gelerek o sesi nerede duysak kulaklarımızı kapayıp kaçır ve birazdan gelecek "GÜMM" sesine kendimizi hazırlar olduk. Çocuklar gibi şendik anlayacağınız.

Sonuç olarak yoğun, yorucu ama bir o kadar da keyifli bir hafta sonunu dönemimle geri bıraktım. İşin en güzel tarafı da bu buluşma, uzun bir süredir dondurucuda duran TAC ve birbirimize olan sevgimizi alevlendirdi. Yeni buluşmalar, yeni aktiviteler konuşulur ve planlanır oldu.

Bu bizim için gerçekten güzel bir hafta sonuydu. Ayrıca o hafta sonu bizimkileri çekmek zorunda olan Mavra '90 ağabeylerimden de verdiğimiz rahatsızlık için tekrar özür diliyorum.

Yeni mezunlara “hoş geldiniz” dedik

İstanbul'da her sene gerçekleştirdiğimiz ve bu yıl 5 Ekim Cumartesi günü düzenlenen “Yeni Mezunlarımıza Hoş Geldiniz Gece-si” tam anlamıyla süper idi.

Bir dünya rekoru kırıldı: Kayıtlı “En Genç BOM Çeken” rekoru, kardeşimiz 2 yıl 8 ay ve 13 günlük Can Atabay tarafından kırıldı. Kendi-

si 2001 mezunumuz Pınar Haksal Atabay'ın oğludur.

“Yolboyu” anlatıldı ve imzalandı: Yücel Akyürek '61 Ağabey'imiz tarafından yazılan “Yolboyu” kitabı, Talas, Tarsus ve üniversite anılarından oluşan kısa notlar ile Yücel Ağabey'imiz tarafından anlatıldı.

2019 mezunlarımız kendilerini tanıttı: İstanbul'a okumaya gelen 2019 mezunlarımız mikrofonu alarak, kendilerini ve üniversitelerini tanıttılar.

Saygılarımızla,
TAC Mezunlar Derneği
İstanbul Şubesi

Bahçeşehir Üniversitesi TAC'liler toplantısı

Bu sene Bahçeşehir Üniversitesi'ne başlayan 2019 dönemi kardeşlerimize, üniversitedeki üst dönem ağabeyleri ve abları tarafından "hoş geldiniz" buluşması düzenlendi. 2017 ve 2018 dönemlerinden mezunlarımızın da katıldığı buluşmada, 2015 mezunumuz Yarkın Yılmaz, okula yeni başlayan kardeşlerine okulu tanıttı ve okul hakkında genel bilgiler verdi.

2019 mezunlarımıza yeni okullarındaki eğitimlerinde başarılar diliyoruz.

Berfuğ Apaydın '13

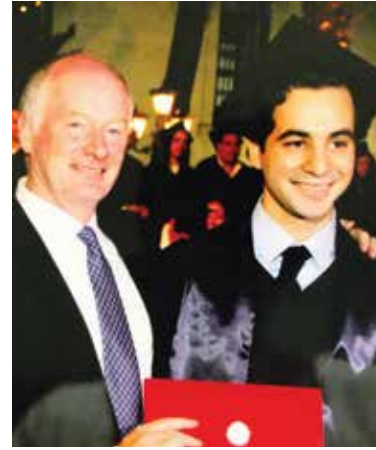
Berfuğ Apaydın, TAC'den 2013 yılında mezun olduktan sonra eğitimine University of British Columbia'da işletme okuyarak devam etti. Mezunumuz, eğitimini tamamladıktan sonra Google'da Stratejik Hesap Danışmanı olarak çalışmaya başlamıştır.

Kendisi tüm mezunlara selam söylüyor.

Deniz Kurdak '15

2015 döneminden Deniz Kurdak, lisans eğitimini Elektrik Mühendisliği üzerine Georgia Institute of Technology'de tamamladı. Lisans süresince atomik fizik ve kuantum bilişimi

alanlarında araştırmalar yaptı. Bu sene itibarıyla University of Maryland'de fizik doktorasına başlayan Deniz, aynı zamanda Joint Quantum Institute'de Rydberg atomları üzerine araştırma pozisyonunda çalışmaktadır. Bilim ve eğitim adına kendini Amerika'da bulan bütün kardeşlerine uzun yollarında kolaylıklar ve şans diliyor. Mezunlarımızın kendisine dilediklerinde ulaşabileceklerini dile getirirken tüm mezunlarımıza sevgilerini ve saygılarını iletiyor.

Eliz Erdal '18

2018 mezunu Eliz Erdal, IB Programı'ndan mezun olup New York Üniversitesi'ni kazandı.

Bu sene 2. sınıf olarak eğitimine Film ve Televizyon bölümünde devam ediyor. Tüm mezunlarımıza sevgi ve selam yolluyor.

Hazal Şen '10

TAC '10 mezunumuz Hazal Şen, eğitimini Koç Üniversitesi'nde İşletme okuyarak tamamlamıştır. Eğitimi esnasında bir dönem de Singapur'da okumuştur. Döndükten sonra okulunu erken bitirip İspanya'ya dil öğrenmeye gitmiş, Madrid'te ve Barcelona'da yaşamıştır. İstanbul'a döndüğü ilk gün Doğuş Holding'te Maddi Varlık Yönetimi'nde işe girmiş ve çeşitli sosyal markalaşma süreçlerini yönetmiştir. Bir senenin sonunda kurumsal iş hayatının kendisine uygun olmadığına karar vererek hayallerinin peşinden koşmak üzere istifa etmiştir. Üniversiteden çok yakın arkadaşıyla Misk'i kurmak için kolları sıvamış ve New York Flower School'da Advanced Floristry programına yazılarak New York'a taşınmıştır.

Eğitimi tamamlandıktan sonra Ritz Carlton içinde yer alan bir çiçekçide çalışmış, sonra İstanbul'a dönüp Misk'i açmıştır. Ağabeylerine, ablarına ve kardeşlerine çok selam söyleyerek sevgilerini iletiyor.

Melih Murat '03

2003 mezunlarımızdan Melih Murat, 2018'de iş nedeniyle Belçika'nın Antwerp şehrine taşındı. Kendisi Rydoo NV şirketinde finansal kontrolör olarak çalışmaya devam ediyor. Dönem arkadaşlarından Gizem Ovat Gilik, Mehmet Gilik, Semih Gizer ve Ahmet Turan Bülbül, yakın zaman önce kendisini ziyaret edip mavra dolu bir hafta sonu yaşadılar.

BOM çekmeyi de ihmal etmediler.

Müslüm Doğru '85

TAC '85 mezunu Müslüm Doğru, eğitimine İstanbul Üniversitesi'nde devam etti. Daha sonra yüksek lisansını Boston'da Bentley College'da yaptı. Eğitimini bitirdikten sonra aile işine 3. kuşak olarak devam etmekte.

Mezun ağabeylerine ve kardeşlerine selamlarını iletiyor.

2019 mezunlarına "hoş geldiniz" diyor.

Onur Ay '18

2018 döneminde Ertan Dumanlı Yılın Öğrencisi Ödülü'nü alan Onur Ay, 2019-20 eğitim öğretim döneminde çocukluğundan beri hayali olan Münih Teknik Üniversitesi'nde öğretim hayatına devam ediyor. Tüm TAC'li ağabeylerine, ablalarına ve kardeşlerine selamlarını yolluyor.

Senna Arman '16

TAC 2016 mezunumuz Senna Arman, Bahçeşehir Üniversitesi'nde İşletme Mühendisliği bölümünde 4. yılına başladı. Üniversiteye başladığından beri Erasmus'la yurt dışına çıkmak hep aklındaydı.

Bu sene 1. dönemi Almanya'da Hochschule Düsseldorf'da okuma şansı kazandı. Keyifli bir okul dönemi onu bekliyor. Mezun ağabeylerine ve ablalarına Almanya'dan selamlarını yolluyor.

Sevin Evyapan '13

TAC '13 döneminden Sevin Evyapan, eğitimini Boğaziçi Üniversitesi'nde Uluslararası Ticaret okuyarak tamamladı. Mezunumuz şu anda Türkiye Adidas'ta Satış Koordinasyon Uzmanı olarak çalışmaktadır. Ağabeylerine, ablalarına ve kardeşlerine çok selam söylüyor.

Uğur Ergin '99

"Aramıza hoş geldiniz 2019 mezunları. Ben Uğur Ergin, '99 mezunuyum. BASF adlı firmada Satış Müdürü pozisyonunda çalışıyorum. Tüm mezunlarımıza selamlarımı yolluyorum. Görüşmek üzere."

TAC bir "yaşam okulu"

Röportaj: Tunç Türel '19

TAC mezunu Selen Türel '11 ile okul yıllarını ve bugünü-nü konuştuk.

■ **Selen Abla merhaba, öncelikle bize kendinizden bahsedermisiniz?**

Tarsus SEV'den 2007 yılında, TAC'den 2011 yılında mezun oldum. Ardından Bilkent Üniversitesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı bölümünde lisans ve İskoçya'da hep hayalim olan Glasgow School of Art'ta yüksek lisans eğitimimi tamamlayarak yüksek iç mimar olarak çalışma hayatına atıldım. İç mimarlık, çok küçük yaşlardan itibaren okumak istediğim bölümdü. Lise yıllarında University of Michigan'da yaz döneminde almış olduğum "Mimariye Giriş" dersi sonrasında bu isteğim daha da net şekillenmişti. Üniversite yıllarında da her zaman kendimi geliştirmeye gayret ettim. Yaz aylarında yurt dışındaki üniversitelerde eğitimlere ve atölye çalışmalarına, Erasmus değişim programı ile de Gdansk'ta Sanat Üniversitesi'ne devam ettim. Mesleğimi çok severek ve heyecan duyarak yapıyorum. Benim için mesleğin en güzel anı, tasarladığınız mekânın uygulandığında bitmiş hâline tanıklık etmek. Freelance çalışarak yurt dışında ve yurt içinde projeler tamamladım. Yaklaşık üç senedir İstanbul'da çeşitli mimarlık ofislerinde farklı ölçeklerdeki projelerde görev alıyorum.

■ **TAC hikâyeniz nasıl başladı?**

TAC hikâyem çok küçük yaşta başladı diyebilirim. İlköğretimi ve ortaöğretimi Tarsus SEV'de tamamladığım için Tarsus Amerikan'da okumak benim her zaman önceliğim ve hayalimdi. Çok küçük yaşta tanıştığım arkadaşlarımla hep birlikte büyümek, on-

larla ve lisede aramıza katılan yeni arkadaşlarımızla birlikte "TAC'li" olarak eğitimimize devam etmek paha biçilemez bir deneyimdi.

■ **TAC eğitiminin ve yaşamının hayatınızı nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz?**

TAC'deki eğitim ve öğretim atmosferinin bizleri her yönden yaşama hazırladığını düşünüyorum; TAC bir "yaşam okulu". Sosyal etkinlikler ve öğrenci kulüpleri, çok yönlü bireyler olmamıza olanak sağladı. Pek çok kazanım

var: Özgüvenli bir birey olma, eleştirel düşünme becerisi, takım çalışmasına yatkınlık ve takım ruhu, kendini etkin ifade edebilme ve topluluk karşısında konuşma, karşılaşılan sorunları çözme becerisi, sosyal sorumluluk bilinci, dünya vatandaşı olma... Ve elbette hep devam eden dostluklar.

■ **TAC'de kazanmış olduğunuz ve karakterinize işlemiş bir özelliğiniz var mı?**

Özgüvenli, çalışkan ve üretken, prensip sahibi ve disiplinli,

uzakta da olsak, aramızdaki bağ hiçbir zaman kopmadı; aksine daha da güçlendi. Çok sık görüşüyoruz. Güven duygusu, büyük destek, gurur, prestij ve dostluk. Aynı gelenekten gelmek, “aynı dili” konuşmak, birbirini yürekten anlamak ve paylaşmak. Homecoming'lere işimin elverdiği ölçüde katılmaya çalışıyorum ve çok duyulanıyorum.

■ **İç mimarlık okumak isteyen öğrencilere ne gibi tavsiyelerde bulunursunuz?**

Öncelikler, her meslekte olduğu gibi bu mesleği sevmek ve heyecanı hiç yitirmemek. İç mimaride hep kendinizi yenilemeniz ve değişimin, gelişmelerin gerisinde kalmamanız gerekiyor. Yurt içindeki ve yurt dışındaki yeniliklerden haberdar olmanız ve olanakları kendi gelişiminizde kullanmanız çok önemli. İç mimarlık, detayları birleştirerek büyük bir resim çıkarma becerisine sahip olmayı gerektiren bir meslek. Aynı zamanda iletişimin ve insan ilişkilerinin güçlü olması gereken bir meslek; ekip çalışması barındırıyor.

Yoğun tempolu ama bir o kadar da keyifli. Araştırmacı olun, yaşam boyu öğrenmeye önem verin, gezin görün, sanat dallarından beslenin, kendinizi sınırlamayın, yaratıcı olun, detaylara önem verin ve çok iyi gözlemci olun. Ve son olarak çalışmak çok önemli; sorumluluk sahibi ve titiz olmak ve çok çalışmak.

zorluklara göğüs geren ve güçlü bir birey olmak. Farklı kültürlerle ve ortamlara uyum yetisi, topluma yararlı ve yardımsever olmak. Büyüklerine ve küçüklerine saygı ve sevgi.

■ **TAC'de hiç unutamadığınız anıları bizimle paylaşır mısınız?**

TAC'de pek çok anı biriktirdim. Son sınıftaki “okula giriş ritüeli” unutamadığım anılarımdan bir tanesi. Hem TAC'nin son senesi olduğu ve ayrılacak olduğumuz için hüzünlüydük hem de coşkuluyduk; en güzel yanı da yine hep beraberdik. Dört sene boyunca hep yan yana olduğum arkadaşlarımla “bombalaki”yi kol kola söylerken ne kadar şanslı olduğumu hissettim.

■ **TAC şu anda hayatınızda**

nasıl bir yere sahip?

TAC'li olmanın ayrıcalığını girdiğim her ortamda hissettim, mezunu olmaktan her zaman büyük mutluluk ve gurur duydum. Arkadaşlarımla hâlâ aile gibiyiz. Yıllar geçse de, eğitimlerimizden dolayı zaman zaman kilometrelerce

“En iyi dostlarım hâlâ TAC'li”

TAC '94 mezunu Dr. Fatih Kircelli, TAC hikâyesini ve burada aldığı eğitimin hayatına nasıl etki ettiğini anlattı.

Röportaj: Mertcan Kircelli '15

■ **Fatih Ağabey merhaba, öncelikle bize kendinizden bahseder misiniz?**

'94 Tarsus Amerikan Koleji mezunuyum. Daha sonrasında Hacettepe Tıp Fakültesi'nden mezun olup Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde İç Hastalıkları ve Nefroloji uzmanlığı aldım. Kamuda bir süre çalıştıktan sonra Fresenius Medical Care firmasında çalışmaya başladım. Şu anda Medikal Direktör olarak devam ettiğim görevi-

mi ekim ayı itibarıyla Avrupa, Orta Doğu, Türkiye ve Afrika'dan Sorumlu Tıbbi İnfomasyon ve Eğitim Başkan Yardımcısı olmak üzere Almanya'da sürdürüyor olacağım.

■ **TAC hikâyeniz nasıl başladı?**

TAC, bir Tarsuslu olarak çocukluğumdan beri hayalimdi ve 87 yılında bu hayalimi gerçekleştirme şansım oldu.

■ **TAC eğitiminin ve yaşamının hayatınızı nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz?**

Özgür ve farklı düşünmek. Bir

Şifacı

Dr. Fatih Kircelli

de her zaman güvенеbileceğim dostlarım. Bence bana kattığı en önemli şey bu! Hayatımın her noktasında bunun faydasını gördüm.

■ **TAC'de kazanmış olduğunuz ve karakterinize işlemiş bir özelliğiniz var mı?**

Özgür bir ruh olmak!

■ **TAC'de hiç unutamadığınız bir anınızı bizimle paylaşır mısınız?**

Tam TAC'ye başlarken çok ciddi bir hastalık geçirmiştım ve okula bir ay geç başlamanın gerekmişti. Ölümünden döndüğüm bu süreç sonrasında sınıfıma girdiğimde tüm arkadaşlarımla beni alkışlarla karşılamasını asla unutamam.

■ **TAC şu anda hayatınızda nasıl bir yere sahip?**

Yıllar geçtikçe anlıyorsun ki en iyi dostlarımla hâlâ TAC'li. Hâlâ beraberiz ve onlar, benim için çok kıymetli.

■ **Tıp okumak isteyen TAC öğrencilerine ne gibi tavsiyelerde bulunurdunuz?**

Tekrar doğsam yine tıp seçerdim sanırdım. Bana hayata dair inanılmaz şeyler öğretti. Çok uzun ve meşakkatli bir süreç tabii, ama değer. Tek tavsiyem, benim gibi yandall yapacaksanız iyi düşünün! :)

■ **Tıp okumanıza rağmen yöneticilik alanında daha aktif rol göstermektesiniz. Geçiş aşamanızı anlatır mısınız?**

Amerika'daki araştırma bursum sonrasında Türkiye'ye döndüğümde çok heyecanlıydım. Ama fark ettim ki maalesef Türkiye'de bilime verilen önem çok zayıf ve araştırma yapmak çok zor. Amerika'daki hocam çağırıyordu, ama o zaman hazır değildim ve daha genel perspektiften hastalara faydam olur diye özel sektördeki mevcut görevime başvurmayı seçtim. Bu sayede Türkiye'de diyaliz tedavisi gören on binlerce hastanın tedavisine faydam olduğunu düşünüyorum.

■ **Müzik yapma ve kitap yazma serüveniniz nasıl başladı?**

Aslında her şey, gönüllüsü olduğum iki hayvan koruma derneğine gelir yaratmak amacı ile yazdığım kısa hikâyeleri kitap hâline getirme düşüncesi ile başladı. Elektronik müziği de çok seviyordum. Sonra "Acaba kitabıma bir soundtrack yapsam nasıl olur?" diye düşündüm. Sosyal medyada denk geldiğim bir müzik prodüksiyon şirketinin kursuna yazıldım ve bir baktım, kaptırmışım kendimi bu işe. Beraber çalıştığım Üniş Akademi ve Future Forward Medya ile birlikte oldukça ses getiren iki şarkıya imza attık. İlk kitabım "Şifacı" da ekim ayında çıktı.

■ **Aklınıza beliren ilk TAC sesi nedir?**

Tabii ki bom bom bom bom bom bombalaki bombalaki bom bom bom tarsus tarsus zım zım zım kolej kolej kolej!

■ **Peki en sevdiğiniz TAC unsuru?**

Sonsuza dek süren dostluklar! ■ **Lisede yapmaktan hoşlandığınız şey neydi?**

O zamanlar ders çalışmak dışında çok bir şey yapmadığımı itiraf etmeliyim. :) Tabiri caizse biraz fazla inek bir öğrenciydim.

Briç

Sevgili Kardeşlerim,
Briç köşemize hoş geldiniz.

Geçen sayıdaki problemde 7nt oynuyorduk ve atak karo gelmişti.

♠ AR86543	♠ V109
♥ V5	♥ AR643
♦ ARD	♦ 5
♣ 8	♣ AV87

Bu problemin çözümü (bir kısmınızın e-mailime bir kısmınızın da cep telefonuma ulaşarak nazikçe bildirdiği ve problemin kolaylığını eleştirdiği gibi) pikteki blokaj nedeniyle bir tur pik çektikten sonra pikler 3-0 ve içeride ise yere ulaşıp bir empas ve karo ruaya yerdeki pik markasının debloke edilmesi oyununa dayanıyordu.

Pikler 2-1 ise daha kolay ikinci karo onörüne yerdeki pik markası debloke ediliyordu.

Böyle oynanmaz ise pikler yere bloke ve el antresi de olmaması sebebi ile oyun batıyor.

Pikler 3-0 ve dışarıda ise yapacak bir şey yok.

Bu ayki problemimiz ise şu:

♠ R107	♠ AV6
♥ AV	♥ 108
♦ RD987	♦ V106543
♣ DV8	♣ R7

Kontrat 5♦, atak küçük♠ Nasıl oynarsınız?

Herkese sağlık ve mutluluk dolu günler dilerim

Kürşat Özşahin TAC '83 - kozsahin@gmail.com

Ankara Şube Merkez toplantısı

Sevgili Mezunlar,

23 Mart 2019 tarihinde görev ve başlayan TAC Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu, bu dönem yeni bir uygulama başlattı: "Merkez ile Şube ve Temsilciliklerle Değerlendirme Toplantıları".

Burada merkez ekibi şube ve temsilciliklerimizin konuğu oluyor, hem onlarla hem sohbet ediyor hem de ortak çalışmalar için fikir ve güç birliği yapıyoruz. Dernek Başkanı'mız Ramazan Dincer de ('83) tüm bu toplantıları yönetiyor ve iş-güc dinlemeden memleketin TAC Mezunlar Derneği yapılarının olduğu tüm şehirlerine gidiyor.

İlkini 5 Temmuz'da İstanbul'da Umut ('88) Başkan'ımız ve ekibinin ev sahipliğinde yaptığımız

bu buluşmaların ikincisinde ise 20 Ağustos'ta, İzmir temsilcimiz Fatih ('81) Ağabey'ımız ve İzmirli mezunlar bizleri misafir ettiler. Daha sonra 17 Eylül'de Ankara ve 19 Ekim'de Adana toplantıları gerçekleşti. Gerek Ankara Şube Başkanı'mız Alp ('73) Başkan'ımıza ve gerekse aynı anda Cumhuriyet Balosu için de koşturan Emre ('92) Başkan'ımıza teşekkür ediyoruz.

Ankara şube-merkez toplantısında, sabahın köründe Ramazan Dincer ('83), Betül Abla (her yılın mezunu) ve Hale Soylu'dan ('86) oluşan ekip, Tarsus'tan yola çıktı. Yanlarında mamul, cezerye ve bolumum Güney tatlıları ile öğle saatlerinde Ankara Son Cumaların mekânı Newcastle'da buluşuldu. Ankara yönetim ekibi, başta Alp Ağabey olmak üzere hemen tam

kadro hazırды. Ankara Şube faaliyetleri aktarıldı, Merkez-Şube ortak çalışmaları planlandı, Ankara Üniversite Bursu'nun nasıl geliştirilebileceği konuşuldu, Dernek-Okul, Dernek-Vakıf ilişkileri hakkında bilgi verildi. Görüşler alındı. Velhasıl yararlı bir çalışma oldu. Tekrarı 2021 yılı içinde gerçekleştirilecek.

Toplantı sonunda bu çalışma düzeninin belli dönemlerde tekrarlanması mutabık kalarak ayrıldık.

Bu arada belirtelim; Ankara Geleneksel Yılbaşı Yemeği, 11 Ocak tarihinde olacak ve ayrıntıları Ankara Şubemiz, tüm mezunlarımızla paylaşacak.

**Sevgi ve saygılarımla,
Doğan Gözde Özgödek '86**

TAC '98 Özlem Şeyda Uluğ Ankaralı mezunları evinde ağırladı

Kebank

Ankara

Mersin

TALAS BODRUM BULUŞMASI

Tuncay Sergen TAO '67 - TAC '70

Talaslıların gelenekselleşmiş üç toplantısı oluyor her yıl.

Ocak ayında İstanbul'da Büyük İstanbul Buluşması.

Mart ayında, Ankara toplantısı.

Ekim başında, Bodrum buluşması.

İki yılda bir de Talas'a gidiyoruz.

Bu yılın son toplantısı Bodrum'daydı. Ortakent'te denize sahili olan ferah bir otelde kaldık.

52 yıl önce kapanmış, dağ ba-

şındaki bir ortaokulun her biri başka bir şehre, hatta ülkeye dağılmış öğrencilerinin, 50-60 hatta 70 yıl sonra, üstelik ekim ayında Bodrum'da hâlâ 40 kişilik bir toplantı düzenleyebiliyor olması bana olağanüstü geliyor. Talas'ı farklı kılıyor. Bir ay öncesinde de daha kalabalık olarak Talas'ı ziyaret etmiştik.

Yine en kıdemlilerimiz, baş masanın başına oturdular, sofraya başkanı oldular (Hazım Kantarcı ve Yılmaz Ayata Ağabeyler). Yine sofracılarımız vardı.

Bayraklarımızı astık, bombalaki çektik; neşe içinde, çok samimi üç gece boyunca birlikte yemek yedik. Bütün gün beraberdik. Biraz denize girdik, kahvaltıyla başlayan Talas hikâyeleri bitmedi. Çocuklaştık.

Hâlâ ilk defa dinlediğimiz hikâyelerimiz varmış. Onları dinledik.

Hâlâ ağabey-kardeş ilişkilerinin devam ettiğini, saygılı sevgili ilişkilerin güzelliğini gördük, yaşadık.

Sloganımızı tekrar ettik.

TALAS'TA TEK SINIF VARDI.

HEPİMİZ O SINIFTANIZ.

TALAS'I ZİYARETİMİZ

Tuncay Sergen TAC '70

2 Eylül günü dört aile gelmişti. Gündüz, gideceğimiz yerlerin teftişini yaptım. Akşam Özekler, Aksoylar, Düvenci-

ler ve biz, akşam yemeğini Elmacıoğlu'nda yedik. Radisson Otel'de kaldık. Otelin sahibi arkadaşım. Her istediğimizin yapılması talimatını verdi. Orada çok rahat ettik. Radisson Kayseri, geçen yıl Avru-

pa'daki en iyi 2. Radisson seçilmiş.

3 Eylül günü grup, öğle civarında toplandı. Kemal Koçak Lokantası'nda öğle yemeğinde "fırınağızı" (pirzoladan yapılan, unutulmaya yüz tutmuş bir Kayseri yeme-

ği) hazırlatmıştık. Meşhur Tayyare Fabrikası karşısındaydı. Oradan Kayseri Lisesi'ndeki Kurtuluş Müzesi'ne gittik, Eski Kayseri Mahallesi'nde kahve içtik. Yürüyerek Kapalıçarşı'dan, Ulucami'den, bedesten-den geçerek; Kelek Usta'dan kuruyemişlerimizi (karanfilli leblebi ve yerli şemşamer) alarak otelimize döndük. Akşam yemeği Yıldız Restoran'daydı. Şehrin 10 km dışında, açık havada oteller hariç tek içki veren yer olduğu için tercih ettik. Ana yemek, Kayseri tavasıydı.

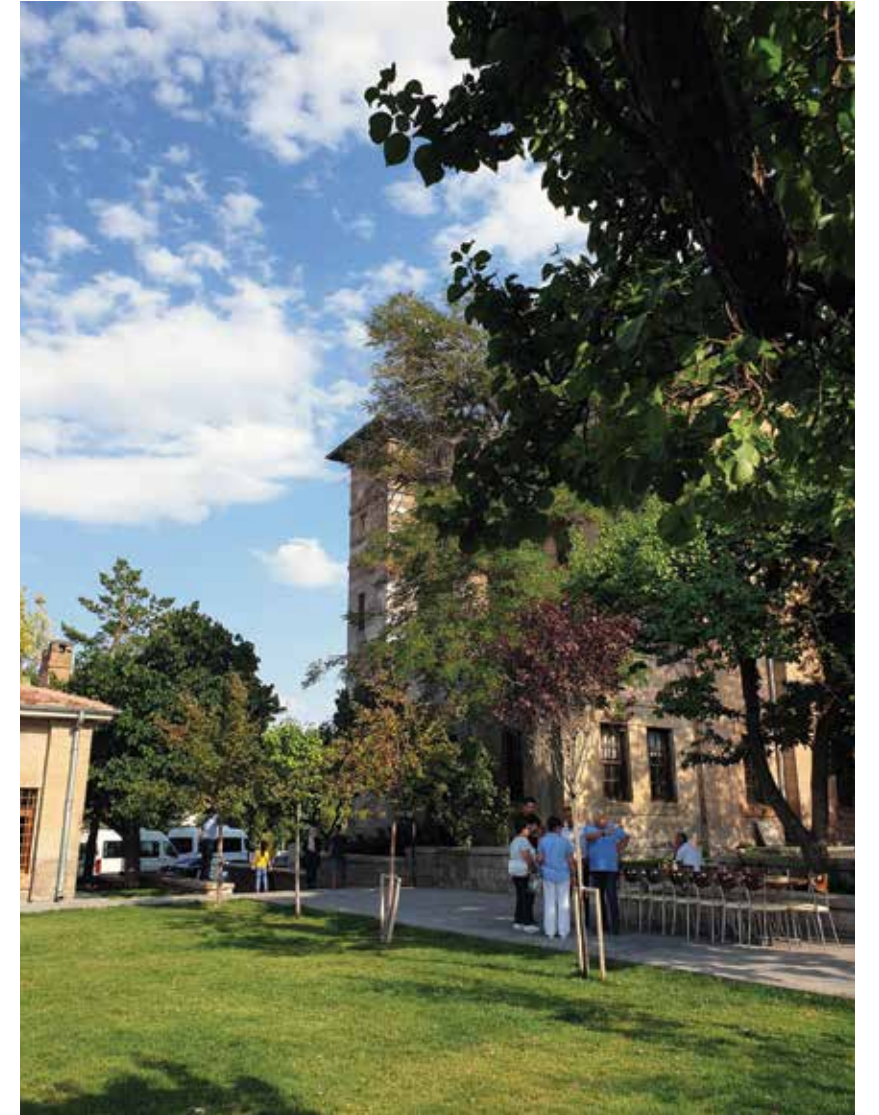
Dördüncü güne Germir'e uğrayarak başladık. Kaşıkçıların, Halit Narin'in, Elia Kazan'ın, Prenses Diana'nın sevgilisinin köyü. Muhtar bize restore olan bezirhaneyi gösterdi. Boydan boya güzel evleri, o güzel mimariyi görerek Talas'a geçtik. Eski öğretmen evinde yemeğimizi yedik. Yemekten son-

ra Fevzioğlu Konağı'nda Belediye Reisi bizi ağırladı, sohbet ettik. Talas'tan üç dernek de bu toplantıyı izledi. Reis, neler yapılmasını istediğimizi sordu. Ali Dağı yamacına Cumhuriyet'in kaçıncı yılı olduğunu yazardık, bu anane devam etsin istedik. Olumlu buldu. "Lazer ışıkla 29 Ekim'de aydınlatalım ve yılını yazalım." dedi. Sonra Reis'le okula gittik. Kayabaşı'nı, atölyeyi, çocuk mezarlarını, yemekhaneyi, yeni yapılan üst katları gezdik. Daha sonra bir kısmımız yürüyerek konağa gittik. Orada restorasyon işi hâlâ devam ediyor. Konaktan sonra, son kalan Ermeni Serkis'le sohbet edip Karaman Bayırından manzarayı seyrederek, Mevlüt Usta'nın evini görerek aşağı indik. Trikopis'in esir tutulduğu yeri gördük. Şimdi yalnız kalıntıları var, maalesef bina yok olmuş. Tol

Kahve'de, Harman'da Talaslılar bizi bekliyordu. Aralarında atölye hocamız Eyüp Usta'nın oğlu da vardı. Onlarla sohbet edip otelimize döndük. Erciyes Üniversitesi Kurucu Rektörü de bize eşlik etti. Ondan öğrendik, Onassis de Talaslıymış. Akşam yemeğimiz Radisson Otel Executive Lounge'da idi. 40 kişiydik. Sinan Ağabey'in Borazan Faruk taklidinden okula ilk gelişimize kadar eski günleri anlattık. Güzel, samimi bir toplantı oldu.

Son gün, 2700 dönümlük Molu Çiftliği'ne gittik. Orada yaratılan vahayı gördük, ununu bile kendilerinin ürettiği nefis ikramlarla bahçede oturduk. Özel üretim VINOLUS şaraplarından tattık. 92 yaşındaki Faruk Molu'yla Talas web sitesi için çekim yaptık. Bize Talas'ı nasıl tanıdığını anlattı, Yaşar Kemal'i anlattı. Oradan 12 kişi Sultansazlığı'na gittik, Develi cıvıklısı yedik, ağaçlardan elma topladık. Sazlıkta sandallarla gezdik; Erciyes'i, Aladağları ve 51 çeşit kuşun bir kısmını gördük.

Onlarca fıkra, onlarca anı anlattık. Aksaklık olmadan, mutlu mesut hac ziyaretimizi tamamladık.

TAC NEF'in Basketbol Gençler Ligi'nde (BGL) oynayan TAC'li starları

Murat Can Güzelocak

Tarsus Amerikan Koleji 12. sınıf öğrencisi olan 2001 doğumlu Murat Can Güzelocak'ın 2018-2019 eğitim öğretim yılı ortalaması 84'tür. 2.01 m boyunda 106 kg olan Murat Can, Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü'nde uzun forvet ve pivot pozisyonlarında oynayabilmektedir. Dış şutu rakipler için büyük tehdit oluşturmaktadır. Akademik eğitimine Amerika'da devam etmek isteyen Murat Can, bu sayede NCAA'de oynamak ve basketbol kariyerine de bu seviyede devam etmek istiyor. Division 1 ve 2'den gelen teklifleri bu yaz değerlendirecek olan Murat Can, başarılı kariyerini sürdürmek istiyor. Takım kaptanlığı görevini de üstlenen Murat Can, örnek bir sporcu.

Burak Berke Diler

Tarsus Amerikan Koleji 11. sınıf öğrencisi olan 2002 doğumlu Burak Berke Diler'in 2018-2019 eğitim öğretim yılında ortalaması 82,5'tir. 1.90 m boyunda 80 kg olan Burak Berke, Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü'nde oyun kurucu, skorer guard ve forvet olarak oynayabilmektedir. Savunmada agresif yapısı ve hızlı hücumlardaki etkili oyunuyla göz dolduran Burak Berke, dış şutunu da geliştirmeye devam ediyor.

Erkin Emirtekin

Tarsus Amerikan Koleji 11. sınıf öğrencisi olan 2002 doğumlu Erkin Emirtekin, 2018-2019 eğitim öğretim yılında 78 ortalama tutturmuştur. 1.90 m ve 90 kg olan Erkin, Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü'nde oynamaktadır. Aynı zamanda A Milli Kadın Basketbol takımı oyuncularından Elif Emirtekin'in kardeşidir. 2019-2020 sezonunda BGL'de süre almaya başlayan ve oyun kurucu pozisyonunda oynayabilen Erkin, soğukkanlılığı ve topsuz oyundaki becerisiyle dikkat çekiyor.

Hasan Can Uyan

Tarsus Amerikan Koleji'ne iki yanlış yaparak giren 2003 doğumlu 10. sınıf öğrencisi olan Hasan, 2018-2019 eğitim öğretim yılında 85 ortalama yakalamıştır. 1.96 m boyunda ve 87 kg olan Hasan, Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü'nde forma giymektedir. 2019-2020 sezonunda BGL'de forma şansı bulan Hasan, offensive rebound özellikleriyle takımına katkı vermektedir. Aynı zamanda eski basketbolcu ve TAC '81 mezunu Ahmet Uyan'ın oğlu olan Hasan'ın atletik özellikleri genlerinden aldığı ortada.

Haluk Bulut

Tarsus Amerikan Koleji'ne sadece bir yanlışla giren 10. sınıf öğrencisi 2003 doğumlu Haluk'un 2018-2019 eğitim öğretim yılında not ortalaması 80 olmuştur. 1.86 m ve 86 kg olup Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü altyapısında yetişen Haluk, 2019-2020 sezonunda TAC NEF formasıyla BGL'de mücadele etmektedir. Dış şutunu geliştirmekte olan Haluk, bireysel savunmasıyla sahanın iki tarafında da etkilidir. Haluk Bulut, aynı zamanda okulun Echo grubunun da üyesi. Okul, müzik ve spor arasında mekik dokuyan Haluk, gurur duyulacak birçok işe imza atıyor.

Berkan Silindir

Tarsus Amerikan Koleji'ne bir yanlışla giren 10. sınıf öğrencisi 2003 doğumlu Berkan, akademik başarıyla övgüler alan ve 2018-2019 eğitim öğretim yılında 90 ortalama tutturmuş başarılı bir öğrencidir. Son iki sezondur BGL'de ter döken Berkan, 2 m boyu ve 106 kg'lık dev cüssesiyle gerçek bir pota altı oyuncusu olma yolunda emin adımlarla ilerlemektedir. Agresif oyun stili, çember altında rakiplerinin üzerinde

kurduğu baskıyı hayli arttırmakta, bunun yanı sıra orta mesafeden bulduğu şutlarla da gerçek bir hücum silahı hâline gelmektedir.

Ege Tan Yıldızoğlu

Tarsus Amerikan Koleji 9. sınıf öğrencisi olan Ege Tan, 1.89 m boyunda ve 75 kg'dır. Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü'nde ikinci sezonunu geçiren genç oyun kurucu 2004 doğumludur. U15 ve U16 Milli Takımlarında defalarca kez milli formayı giyip hepimizi gururlandıran Ege Tan, bu sezon ilk kez TAC NEF takımımızla BGL'de forma giymeye başlamıştır. Oyunun her alanında yüksek potansiyele sahip olan Ege Tan'ın en belirgin özelliği saha görüşü ve geçiş hücumlarındaki top paylaşımı olarak öne çıkıyor. Bunun yanı sıra daha bu genç yaşında liderlik özelliklerine de sahip olması herkesi heyecanlandırmaya yetiyor. Sahanın her iki tarafında da çok akıllı oynayan Ege Tan, daha ilk sezonunda herkesin dikkatini çekmeyi başardı. Tüm bu etkenler, A Milli Kadın Basketbol antrenörü Ceyhan Yıldızoğlu ve eski A Milli Kadın basketbolcusu Aylin Yıldızoğlu'nun oğlu olan Ege Tan'ı aileden gelen spor kültürünü yaşatmaya ve onu profesyonel olmaya emin adımlarla götürecek olan sorumlulukları yerine getirmeye yeterli.

Yazan: Ali Çekiç TAC '82

SONSUZLUĞA UĞURLADIĞIMIZ MEZUNLARIMIZ

- TAO '52-TAC '56 mezunumuz Ahmet Bedrettin (Bedri) Esenli
- TAC '54 Ergun Sayın
- TAC '57 mezunumuz Prof. Yıldırım Yavuz
- TAC '58 mezunumuz Ömer Yağız
- TAC '70 Ergun Aytaçoğlu
- TAC '70 mezunumuz Ersan Bilir
- TAC '84 Aydın Atik
- TAC '86 Baler Eskibatman
- TAO '64 Mehmet Şahinoğlu

BİZE EMEK VEREN ÖĞRETMENLERİMİZ

- Okulumuzda uzun yıllar müzik öğretmenliği yapan Sylvia Meyer

MEZUN YAKINLARI

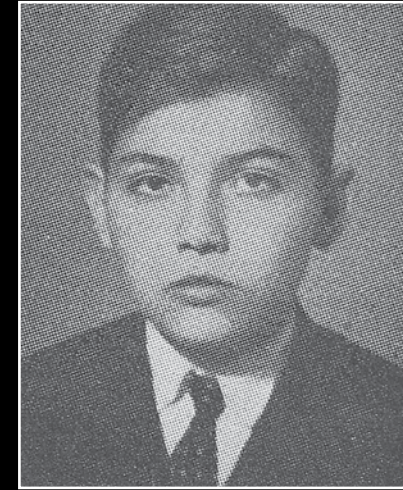
- TAC '56 mezunumuz, rahmetli Ziya Kabaş'ın eşi, TAC '86 Ayşe Ayça Kabaş'ın annesi Mübeccel Kabaş
- TAC '63 Bülent Arpaç'ın kayınvalidesi, TAC '92 Renin Arpaç ve TAC '94 Cahide Yasemin Arpaç'ın anneanneleri Cahide Tümer
- TAC '66 Muhsin Günaştı'nın sevgili eşi Selma Hanım
- TAC '67 mezunumuz Mehmet Yaltır'ın annesi, TAC '98 Ahmet Yaltır ve TAC '99 Mithat Yaltır'ın babaanneleri Meliha Yaltır
- TAC '71 Tayyar Şen'in babası Süleyman Şen
- TAC '83 mezunumuz Mehmet Ok'un kayınpederi, TAC 10. sınıf öğrencileri Selin, Sezen ve Yılmaz'ın dedeleri Mustafa Acar
- TAC '88 Kerem İnanoğlu'nun babası Dr. İrfan İnanoğlu
- TAC '92 Haluk Ekin Çığ ve '95 R. Burcu Çığ'ın babaları Dr. Şitai Çığ
- TAC '98 Sultan Pınar Kavukçuoğlu ile TAC '02 Mustafa Kavukçuoğlu'nun annesi Sebile Kavukçuoğlu
- TAC '04 mezunlarımız Tuğçe Adıgüzel ve Direm Adıgüzel'in dedeleri Şefik Adıgüzel vefat etmiştir. Ailelerinin ve camiamızın başı sağ olsun. Nurlar içinde uyusunlar.

BEDRİ ESENLİ, who was our head-prefect for the whole year, wants to be an engineer in the future. He will go to Tarsus next year. Several times these four years Bedri Esenli was awarded honor buttons as the most industrious in his class. His hobbies are collecting stamps, playing football and putting the shot. His favorite lessons are Algebra and Turkish. He was born in Kadıköy in 1936, now lives in Ankara. Favorite sentence : «Kayseriye giden yok mu?»

TAO '52-TAC '56

Ahmet Bedrettin (Bedri) Esenli

TAC '54
Ergun Sayın

TAC '57
Yıldırım Yavuz

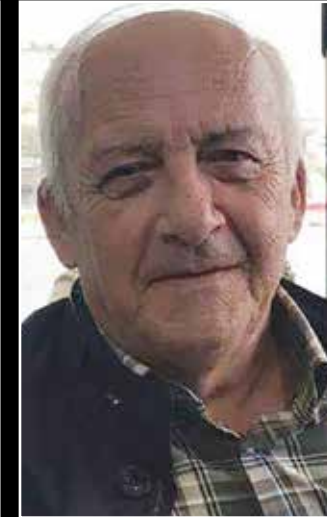
TAC '58
Ömer Yağız

TAC '64
Mehmet Şahinoğlu

TAC '70
Ergun Aytaçoğlu

TAC '70
Ersan Bilir

TAC '84
Aydın Atik

TAC '86
Baler Eskibatman

Milliyet yarışması 1985, Baler siyah montlu

MRS. MEYER'İN ARDINDAN

Nihat Taner TAC '68

Dear Nihat,

I want to let you know that my wife Sylvia passed away peacefully on the 14th of October. We do not have any active address for Tarsus College. Please share this information with the school, particularly with former graduates who knew her and Haydar Bey.

With best regards,
Hans

★★★

E-posta adresimde bu mesajı okuduğumda günlerden 22 Ekim'di. Oysa bir gün sonra Mr. Meyer'in doğum gününü kutlayacaktım. 1926'da dünyaya gelen kocam ve sevgili eşi, Talas ve Tarsus'ta birçoğumuzun eğitimine, daha doğrusu yaşamına yön vermişlerdi.

Mrs. Meyer, Tarsus'ta ortaokul öğrencisi iken müzik öğretmenimizdi. Klasik Batı müziğini sevmemizde kuşkusuz çok payı vardır. Brahms'ın 5 numaralı Macar Dansı'nı, Bedrich Smetana'nın Vltava'sını ondan öğrendik. Unity Hall'ün zemin katındaki müzik odasına, göğsüne bastırıldığı plaklarla gelişi gözümün önünde.

Mr. Meyer ise bir süre okul

Mrs. Meyer

müdürlüğü yaptı ve lise son sınıfta fizik öğretmenimiz oldu. Emekli olduktan sonra Almanya'ya veya ABD'ye gitmek yerine Tarsus'ta yaşamaya devam ettiler. Kendileri ile asıl dostluğumuz ve yakınlaşmamız bu yıllarda oldu.

★★★

Beloit Koleji'nden mezun olan Paul Nilson, 1911 senesinde bekâr bir öğretmen olarak Tarsus'a gelmişti. 1912'de Wheaton Koleji'ni bitiren Harriet Fischer, bir sene Kaliforniya'da öğretmenlik yapmış, ardından o da Çukurova'ya gelip Adana Kız Koleji'nde çalış-

maya başlamıştı. Gurbet eldeki iki genç kısa sürede yakınlaştılar ve 1915'te nişanlandılar (Mrs. Meyer bu dönemi "Babam fırsat buldukça atına atlar, Adana'ya annemi görmeye gidermiş." diye anlatırdı.). Bir süre sonra Tarsus'ta sözleşmesi biten Paul Nilson, din eğitimi için Hartford'a döndü. 1917 Nisan'ında ABD'nin Dünya Savaşı'na girmesini takiben Harriet de Türkiye'den ayrıldı.

1918 senesinde Hartford'dan mezun olan Paul ve Harriet, haziran ayında evlendiler. Aynı yılın kasım ayında Almanya teslim oldu. Savaş bitmiş, dünya biraz huzura kavuşmuştu. 1919 Mart'ında genç çiftin kızları Faith Elizabeth dünyaya geldi. Nilson ailesi Tarsus'a döndü. Uzun süredir St. Paul Enstitüsü'nü yöneten Dr. Thomas Christie'nin sağlık durumu kötüleşmiş, Amerika'ya dönme hazırlıkları başlamıştı. 1920'de St. Paul Enstitüsü'nün yeni müdürü Paul Nilson olmuştu. Genel duruma gelince; Çukurova Fransız ve Ermeni birliklerinin işgali altındadır. Öte yandan Kuvayimillîye harekete geçmiş, Kurtuluş Savaşı başlamıştır. Gıda sıkıntısı, karışıklıklar artarak devam etmekte-

dir. Bu ağır koşullarda Faith Elizabeth ve ardından dünyaya gelen üç küçük yavru yaşama tutunamaz (Bunlardan üçü Tarsus'ta, biri Namrun'da yatmaktadır). Cumhuriyet kurulduktan sonra Tarsus'taki okul, bir süre kapatılır. 1924 sonunda aile Amerika'ya döner ve Paul Nilson, Şikago Üniversitesi'nde lisansüstü eğitimine başlar.

Bebek ölümlerinde o dönemde hayli yaygın olan sıtmanın ve Tarsus'un rutubetli havasının da etkisi vardır. Doktorlar, aileye havası daha sağlıklı olan bir yere taşınmalarını tavsiye ederler. 1927'de Türkiye'ye dönen Mr. Nilson'un görev yeri Talas'tır. Bir süre sonra Harriet, bebekleri May ve Paul Jr. ile birlikte kocasının yanına gelir. Nilson çiftinin üçüncü çocukları Sylvia 1928 Eylül'ünde, Dorothy 1930 Haziran'ında dünyaya gelir (Bunu anlatırken Mrs. Meyer "Ben ve diğer kardeşlerim Talas'ta büyüdük, hepimiz de çok sağlıklı bebekler ve yetişkinler olduk." demişti.).

★★★

İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna doğru, Almanya'da lise öğrencisi olan Hans Meyer, yaşıtları gibi askere alınır. Nasılsa savaştan Almanya muzaffer çıkacak ve öğrencilere doğrudan lise diplomaları verilecektir! Oysa savaş Almanya'nın yenilgisiyle sonlanır. Hans'ı ağır koşullar, sıkıntılı yıllar beklemektedir.

Hatırladığım kadarıyla Sylvia ve Hans'ın tanışması 1948 senesinde, Fransa'da bir gençlik kampında olmuştur. Oğulları Christopher bizden küçük, TAC öğrencisiydi. Helena, Armin ve Markus daha sonra aileye katıldılar. Tarsus'ta uzun müddet yaşadıkdan sonra Sylvia ve Hans Meyer, tıp doktoru olan oğulları Armin'in yanına Güney Carolina'ya taşındılar. Kendileri ile telefonla, e-posta ile irtibatımız

Hansel & Gretel oyunu kadrosu ve önde oyunu sahneye koyan Mrs. Meyer (1958 veya 1959), yanındaki ise ona yardımcı olan (yanılmıyorsa) Mrs. Morehead.

sürdü, sürmekte.

Meyer ailesinin, dostlarının, Talas ve Tarsus camiasının acısını paylaşıyorum. Sevgili öğretmenimizin huzur içinde yatmasını diliyorum.

Cem Baysal TAO '65

Talaslılarım,

Loss of another Talaslı!

Sylvia was one of the four children of Nilsons. I remember the names of the other two: Paul Jr. and Dorothy. Sylvia and Hans attended the 2003 Talas Reunion. They joined us at the ground breaking ceremony of Talas Evi. In fact, it was

her that placed the first shovel of mortar in the foundation.

With my sincere condolences.

Boarddaşlarım,

The attached photo is from the Talas Evi Bulletin we prepared to inform the graduates and teachers of the Project. The photo was taken during the ground breaking ceremony -cement pouring, rather- with Sylvia throwing a shovel of mortar.

Suggest you read the foreword to the photo's right.

Baş sağlığı dilekelerimizi yineliyorum. Tanrı bu acımızı unutturmasın.

Paul ve Harriet Nilson, Meyerler.

Bir zamanlar Meyer Ailesi.

Yavuz Gömeç TAO '57-TAC '60

Bir anım, 1958 olabilir. Tarsus'ta fizik laboratuvarındayız. Hocamın oğlu, test tüplerinin arasına daldı ve büyük bir gürültü ile kırdı. Herhâlde dört yaşlarında... Babası: "Was hast du gemacht Christoper, du hast kaput gemacht!" Saygıyla anıyorum.

Mehmet Artun '63

Mrs. Meyer'in toprağı bol olsun, ışıklar içinde yatsın. Çok sevdiğim bir hocamızdı. Yanılmıyordum Orta 1'de bir İngilizce dersine gelmişti. Bunun dışında, kurduğu ve yönettiği koroda yer almıştım. Klasik müzik konusunda bize ilk pencereyi açan Mrs. Meyer'di. Çok sakın, sabırlı, iyi niyetli, hanımefendi bir kişiliğe sahipti. Oğlu Christopher ile ayrıntılarını şu an hatırlayamadığım, "some goes up-smoke goes down" diye bir oyun oynardık. Güzel insandı.

Mr. Meyer ve çocuklarının da başı sağ olsun.

Selamlar, sevgiler.

Muammer Arıkan TAC '64

Mrs. Meyer'in vefatına üzüntüm büyük. Onunla 1957'de Hazırlık sınıfında tanıştım. Öğretmenimiz değildi ama hazırladığı ve tüm orta kısım öğrencilerinin rol aldığı Hansel and Gretel operisinde Gretel rolünü alma şansına erişmiştim. Sevgili Zühtü Sezer de Hansel olmuştu. Daha sonra Lise 2'de İngilizce Edebiyat hocamız olup bizlere Chauser ve Shakespeare'i sevdirmeyi başarmıştı.

Tanrı rahmetine kabul etsin, iyi ve sevecen bir öğretmendi. Eşi sevgili fizik öğretmenimiz Hans Meyer'in, çocuklarının ve tüm öğrencilerinin başı sağ olsun.

Ateş Aykut '64

Sylvia Meyer, bize farklı müzik türlerinin kapısını aralayan kişidir. Tiyatro salonunda sahneye konan müzikallere piyano ile eşlik

Mrs. Meyer'in cenaze töreninden.

ettiğini de hatırlıyorum. Bunun yanı sıra gönüllü olarak toplanan gruba Almanca dersi de vermişti. Ruhü şad, toprağı bol olsun.

Cenap (TAC '64) & Lucia Erenben Toronto, Kanada

Sylvia Meyer'in vefatına gerçekten çok üzüldük. Hem Hans'ı hem Sylvia'yı son defa 2006 yıllarında Erkan Esmer Ağabey'imizin Charleston'da bizleri konuk ettiği ilk TAO-TAC toplantısında görmüş ve güzel vakit geçirmiştik. Daha o günlerde Alzheimer rahatsızlığının farkına varmıştık. Hans Hoca'mız sevgili hanımına bebeğine bakar gibi şefkatle ilgi gösteriyordu.

Ne diyelim, giden gidiyor. Alışageldiğimiz üzere "Allah sırayı bozmasın" dileklerimizle merhume Sylvia'nın toprağının bol, mekânının cennet olmasını dileyerek fizik hocamız Hans'a sabır ve baş sağlığı diliyoruz.

Tanrı dinince dinlendirsin.

Kirkor Balcı TAO '62-TAC '65

Sevgili Kardeşlerim ve Değerli Hocalarım,

Sylvia'yı en son Talas Evi temel atma töreninde görmüştüm. Vefatına çok üzüldüm. Allah rahmet eylesin. Sayın Hocamız Hans Meyer'in, geniş ailesinin ve bütün

SEV camiasının başı sağ olsun.

Atilla Yaprak TAC '66

Mrs. Meyer'in vefatına çok üzüldüm. Ortaokul ve lise yıllarında Mr. Barry ile birlikte klasik müzik hocamız olmuş; bize Bach, Beethoven, Dvorak, ve Rachmaninoff gibi müzik dehalarını sevdirmişti. En son on yıl kadar önce Ateş Aykut'un Michigan'ı ziyaret sırasında lise son sınıfta fizik öğretmenimiz olan eşi Hans Meyer ile Ann Arbor'da bizim misafirimiz olmuşlardı. Cleveland Clinic'teki doktor oğulları Armin'i ziyaret ediyorlardı (Armin daha sonra Güney Carolina'ya taşındı diye hatırlıyorum). Timur ve Nilüfer (TAC '64), Ateş ve Gülsüm (TAC '64), Celal Altınsel (TAC '66) ve ben (TAC '66) ile keyifli bir akşam geçirmiş, TAC günlerimizi anmış, bol bol gülmüştük.

Mrs. Meyer, çok sakın ve sevecen bir insandı. Hepimize bir ane gibiydi. Tanrı rahmet eylesin. Mekânı cennet olsun. Işıklar içinde uyusun. Hepimizin başı sağ olsun.

M. Nur Altınörs TAO '65-TAC '68

Allah rahmet eylesin, mutlaka bizlerin eğitimine katkısı olmuştur. Mr. Meyer'e ve tüm aile bireylerine baş sağlığı dilerim.

Talas Evi, temel atma, Mrs. Meyer.

TALAS REUNION '03**and the GROUNDBREAKING**

Over eighty Talas graduates with families gathered for the beginning of the renovation of the TALASEVI. The Groundbreaking Ceremony, really a "Concrete Pouring Ceremony", had several persons putting their shovels full of concrete into the new floor. Among them was Sylvia Nilson Meyer, daughter of Paul Nilson, who was the school Director from 1927 until 1952. She was born in Talas and had also taught one year at Talas.

Others also put their hearts and hands to the task of the renovation of the TALASEVI. Following the ceremony all gathered on the upper campus for a group picture and a meeting in the Atohe (where students once made skis and hammers) to recall our memories of many good days in Talas and to share our dreams for the TALASEVI.

Ata Gider TAC '68

Toprağı bol olsun, klasik müziği sevmemizde emeği çoktur. Derslerin arasında dört çocuk yetiştirmesi ayrıca olağanüstü idi.

Ömer Faruk Soykan TAO '65-TAC '68

Hayatımızdan bir parçacık daha gitti. Çok üzüldüm.

Olçayto Ahmet Tuğsuz TAO '65 TAC '68

Yüzümüzde bir gülümseme ile hatırlayalım. Allah rahmet eylesin.

Ali Zallak TAC '68

Müzik hocamız Mrs. Meyer, hafızamızda hep "mavi gözlü sarışın kız" olarak yaşayacaktır.

Bican Tuğberk TAC '69

Mrs. Meyer için çok duygulandım. Eski anılar tazelandı. Toprağı bol olsun. Mr. Meyer'e içten tazeli-

yelerimi ayrıca iletirim. Bana hep bir köşede yaşıyorlar gibi geliyordu. Sırası gelen göçüyor.

Müzik imtihanlarında "ortası elmalı 33'lük Beethoven, açık renk olan Bach" diye kopya çekme zevkini tatmıştık. Sıcakkanlı, gülümseyen ıslık ıslık gözleri ile klasik müzik dünyası ile yeni bir dünya, yeni bir kapı açmıştı bizlere. Her şey yepyeni, çok etkileyici idi. Bende çok emeği, desteği vardır. Mütevazı müzik hayatımın kilometre taşıdır. Müzik dünyasının olanaklarını kullanmamın ilk ateşini yakanlardandı. Semih Fırıncioğlu ve Süleyman Özmucur ile akordeon orkestramızı hatırlıyorum. Akşamüzelleri kırıp, izinli olarak Kız Enstitüsü'nde defile provalarında kızları kesip çalışmamız, herkes yatmaya soyunurken havalı şekilde yatakhaneye dönüşümüz film şeridi gibi geçti gözlerimin önünden.

Mehmet Bengisu, Ali Kardam ve Hamdi Demirel'in baterist olarak beni ECHO Orta'ya dâhil etmeleriyle ekip oluşturmamız ve Mersin'de ödül almamız bir başka tatlı anı. Tarsus'taki müzik birikimi, Ankara Fen Lisesi'ne gittiğim de beni davulcu yapmıştı. Milliyet Okullar Arası Müzik Yarışması'nda tatlı rekabet: Bu sefer Ayhan (Sicimoğlu) ve Semih (Fırıncioğlu), eski okulumun gardaşları ile rakiptik. Beklenmeyen dereceler aldık, çok güzel seyahat anılarımız oldu. Semih Fırıncioğlu, Ahmet Tuğsuz, Ayhan Sicimoğlu, Hamdi Demirel ve Cemal Mutlu'nun yanı sıra daha nice birçok yeteneğe müziği aşıladığını tahmin ediyorum. Müzik kültürü ve klasik müzik dünyasını bize ilk açan, çok değerli kıymetli hocamız ışıklarda uyusun, toprağı bol olsun. Allah rahmet eylesin.

Ergun Sayın'ın ardından

Ata Tanrıverdi TAC '54

Ergun Sayın, benim en eski arkadaşım. İrtibatımızı zaman zaman kaybetmemize rağmen ne yapıp edip tekrar birbirimizi bulmuşuzdur. Ergun'un TAC'den ayrılışı da okul tarihinde eşine ilk defa rastlanan bir olaydı. Ergun, okulun üçüncü sınıfından sonra eğitimine TAC'de devam edemedi. Sebebini anlattım: Okul idaresi, o yıl ortaokuldan liseye geçebilmek için İngilizce ve Türkçe derslerinden en aşağı 6 notunu almak şartını getirmişti. Ergun, bu derslerin birisinden 5 almış, dolayısıyla okuldan tasdikname ile ayrılmak zorunda kalmıştı. Zannedirim okuldan bu şekilde ayrılan ilk ve tek öğrenci Ergun olmuştu. Nitekim bu 6 şartını da ertesi yıl kaldırmışlardı. Ayrıca TAC ile devlet okulları arasında sınıf eşitliği yoktu. TAC'nin herhangi bir sınıfından ayrılan öğrenci, devlet okullarının bir aşağı sınıfına imtihanla alınıyordu.

Ergun'un babası Antakya'da eczacılık yapıyordu. Ergun TAC'den ayrıldıktan sonra Antakya'ya dönmüş ve liseyi bir yıl kaybıyla Antakya Lisesi'nde bitirmişti. Ardından İstanbul Üniversitesi Kimya Fakültesi'ni başarıyla tamamlamış ve kimya mühendisi unvanını kazanmıştı. Emekli olana kadar da İstanbul'da Yıldız Teknik Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmıştı. Ben 1962'de Türkiye'den ayrıldığım zaman Ergun'la irtibatımı kaybettim.

Otuz yıl sonra Türkiye'ye döndüğüm zaman Ergun'u bulmak istedim. Bir yerden başlamam lazımdı. PTT danışmadan İstanbul'da Ergun Sayın adına kayıtlı bütün telefonların listesini istedim. Üç telefon numarası verdiler. İlkinin aradım ve dikkatlice Ergun Sayın adın-

Arkadaşlığımızın yetmişinci yılında Bozcaada'da.

da birisini aradığımı fakat bu aradığım kişinin o şahıs olup olmadığını bilmediğimi söyledim. Cevap "Ata, sen misin?" oldu. Ergun beni bunca yıl aradan sonra sesimden tanımıştı. İlk fırsatta Ergun, o sırada oturduğum Antalya'ya geldi. Telefonla bana kalacağı otelin adını verdi. Aradan geçen yıllar sonra birbirimizi tanıyamayacağımızı söyledim. Ergun "Sen merak etme, ben seni tanırım." dedi. Nitekim öyle oldu. Otelin lobisinde buluştuk ve arkadaşlığımıza bıraktığımız yerden devam ettik.

Ergun, aynı okuldan kimya mühendisi bir arkadaşıyla evlenmiş, kışları İstanbul Beşiktaş'ta, yazları ise Bozcaada'da oturuyormuş. Eşimle birlikte Ergun ve karısını Bozcaada'da birkaç kez ziyaret ettik, birlikte çok hoş vakit geçirdik. Rakı eşliğinde eski arkadaşları, okulumuzu, yaramazlıklarımızı andık. İçtiğimiz rakı dikkatimi çekti. İçimi yumuşak, lezzeti bir başkaydı; markasını sordum. Ergun, "Sayın" dedi. Meğer rakısını kendisi yapıyormuş. Üzümünü birkaç dönümlük bağından kendi eliyle toplayıp üstüne kimya mühendisliği tecrübesini de ilave edip ortaya bu nefis rakıyı çı-

karıyormuş. Koca bağdan on sekiz şişe çıkıyormuş. "Eğer istersen her sene sana bir şişe ayırabilirim." dedi. Hemen kabul ettim. Ergun sözünü tuttu. Her sene bu nefis rakıyı ancak çok özel arkadaşlarla bir araya geldiğimizde içtik. Aradan birkaç yıl geçtikten sonra benim rakı gelmedi. Telefon edip sordum. Karısı rakı yapma işini yasaklamış. "Hayırdır," dedim "Ne oldu?" "Sorma," dedi, "Nerdeyse evi havaya uçuruyordum!" Damıtma cihazının hortumu yarılmış, oradan çıkan gaz ateşle temas edince kıyamet kopmuş ve gayet haklı olarak da karısı, bu işe noktayı koymuş.

Ergun'la son görüştüğümüzde sesi çok zayıf çıkıyordu. "Nasılsın?" soruma "Arkadaşları üzmemek için iyiyim diyorum." dedi. Kısa sürede 40 kilo kaybetmiş, ayakta duramıyormuş. Ne diyeceğimi bilemedim. Kısa bir müddet sonra korktuğum başıma geldi. Vefakâr dostum Ergun'u geçen ay kaybettik. Amansız hastalık, onu sevenlerinden ayırdı. Onu çok, ama çok arayacağım. Eğer insan üzüntüden ölse, şimdiye kadar ben çok kereler öldümdüm. Ne yüzsüz insanlar, inatla yaşamaya devam ediyoruz.

Transportation

- Sea ■
- Project ■
- Airline ■

Services

- Fair ■
- Grupage Services ■
- Flexi ■
- Storage ■
- Chartering and Brokerage ■
- Lashing ■

www.tar-sha.com